

Sports Authority of Thailand

คู่มือ ด้านวินัย ของ การกีฬาแห่งประเทศไทย

คำนำ

คู่มือด้านวินัยตามข้อบังคับการไฟฟ้าแห่งประเทศไทย ว่าด้วยวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน พ.ศ. 2562 เล่มนี้มีสาระสำคัญประกอบด้วยความรู้ด้านวินัยและการดำเนินการเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย พร้อมตัวอย่างประกอบแนวทางการลงโทษทางวินัยของ สำนักงาน ก.พ. โดยได้จัดทำขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ให้บุคลากรของการไฟฟ้าแห่งประเทศไทยได้รับความรู้ มีความเข้าใจ และปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องตามกระบวนการด้านวินัย

งานจริยธรรมและวินัย
กองบริหารทรัพยากรบุคคล กกก.
ฝ่ายทรัพยากรบุคคล
การไฟฟ้าแห่งประเทศไทย

สารบัญ

คำนิยาม	4
ที่มาของการดำเนินการทางวินัย	5
Flowchart	6
การสอบสวน	7
คณะกรรมการสอบสวน	8
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ดำเนินการ	9
การคัดค้าน	10
การประชุมคณะกรรมการ	11
การดำเนินการของคณะกรรมการ	12
การสอบสวน	13
การแจ้งข้อกล่าวหา	14
การสอบสวนและรายงานผลการสอบสวน	15
การพิจารณาลงมติทำความเห็นในรายงานการสอบสวน	16
หลักการพิจารณาความผิด	17
โทษทางวินัยมี 5 สถาน คือ	18
การลงโทษ	19
การพักงานและให้ออกจากงานไว้ก่อน	20
พักงาน	20
ให้ออกจากงานไว้ก่อน	21
การดำเนินการหลังจากสั่งให้พักงาน	22
การดำเนินการหลังจากสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน	23
การอุทธรณ์การลงโทษ	24
ข้อบังคับการกีฬาแห่งประเทศไทย ว่าด้วยวินัย การลงโทษและการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน พ.ศ. 2562	25
แนวทางการลงโทษของสำนักงานมาตรฐานวินัย ก.พ.	43

คำนิยาม

กกท.

หมายความว่า
การกีฬาแห่งประเทศไทย

ประธานกรรมการ

หมายความว่า
ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการ

หมายความว่า
คณะกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

ผู้ว่าการ

หมายความว่า
ผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

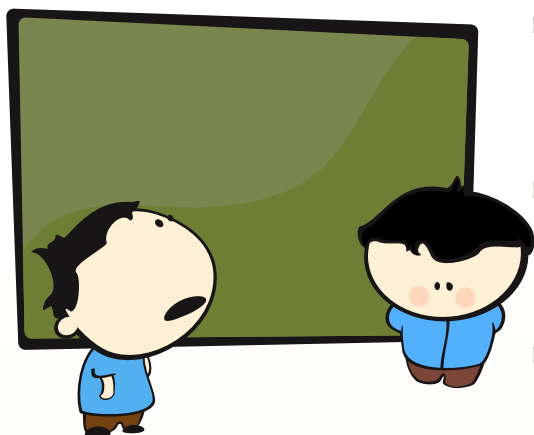
รองผู้ว่าการ

หมายความว่า
รองผู้ว่าการการกีฬาแห่งประเทศไทย

พนักงาน

หมายความว่า
พนักงานของการกีฬาแห่งประเทศไทยและ
หมายความรวมถึงรองผู้ว่าการด้วย

ที่มาของ การดำเนินการทางวินัย

1

ร้องเรียน/
บัตรสนเท่ห์

2

ตรวจเห็นเอง

3

สื่อมวลชน

4

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.)

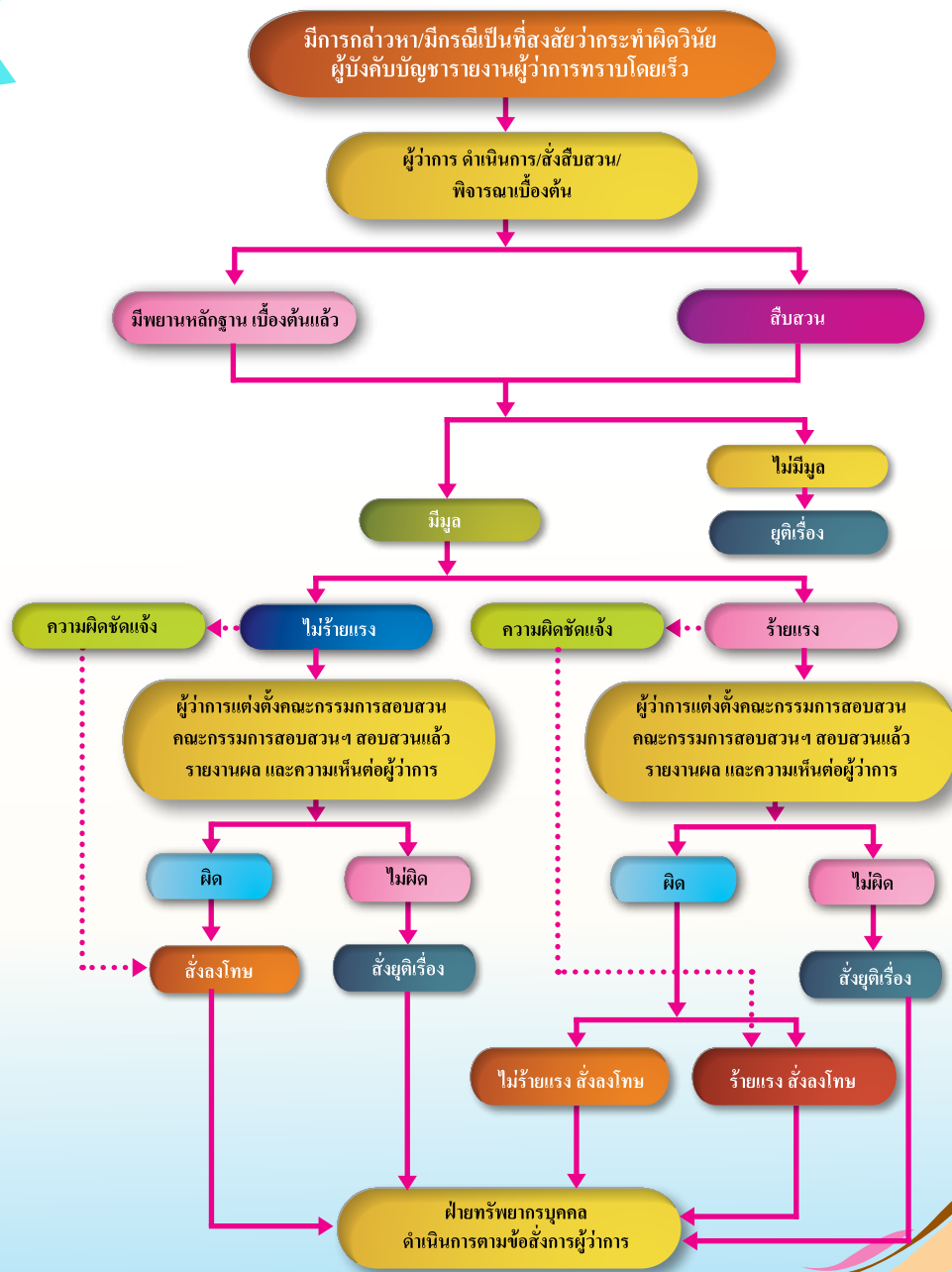
5

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

6

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.)

Flowchart

การสอบสวน

มีการกล่าวหา
หรือมีกรณีเป็นที่สงสัย
ว่าพนักงานผู้ใด
กระทำความผิดวินัย
ให้ผู้บังคับบัญชารายงาน
ผู้ว่าการโดยเร็ว

ผู้ว่าการ
ดำเนินการสั่งให้สืบสวน
(สอบสวนข้อเท็จจริง)

กรณีมีมูล

ตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย/ทางวินัยอย่างร้ายแรง
สั่งลงโทษทางวินัย

กรณีไม่มีมูล สั่งยุติเรื่อง

คณะกรรมการสอบส่วน

คณะกรรมการสอบส่วน ประกอบด้วย

ประธานกรรมการ 1 คน
ต้องมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

กรรมการอื่นอีกอย่างน้อย 2 คน
โดยกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ
อย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นนิติกร

ในกรณีจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการ
จากบุคคลภายนอก หรือข้าราชการพลเรือน หรือ
พนักงานรัฐวิสาหกิจอื่น ซึ่งมีใช้ข้าราชการการเมืองก็ได้

แต่งตั้งคณะกรรมการ สอบส่วนแล้ว ดำเนินการ ดังนี้

1

แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
คำสั่งโดยเร็ว
พร้อมแจ้งสิทธิในการคัดค้าน

2

ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบส่วน
ให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

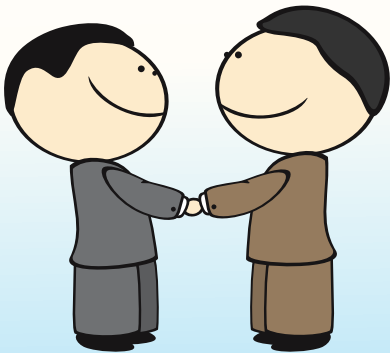
3

ส่งหลักฐานการรับทราบหรือ
ถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูก
กล่าวหาไปให้ประธานกรรมการ

การคัดค้าน

กรณีดังต่อไปนี้ กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้

- (1) เป็นพู้กล่าวหา
- (2) เป็นคู่หมั้น หรือคู่สมรสของพู้กล่าวหา
- (3) เป็นญาติของพู้กล่าวหา คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติ เกี่ยวพันกันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น
- (4) เป็นผู้มีสาเหตุโกรธเคืองกับพู้ถูกกล่าวหา หรือกับคู่หมั้น หรือคู่สมรส ของพู้ถูกกล่าวหา
- (5) เป็นผู้มีประโยชน์ได้เสียในเรื่องที่สอบสวน
- (6) เป็นพู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่กล่าวหา
- (7) เป็นพู้ที่มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลาง หรือเสียความเป็นธรรม

การประชุมคณะกรรมการ

ประธานกรรมการสอบส่วน
จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการ
สอบส่วนครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทาง
ในการสอบส่วน ภายใน 7 วัน
นับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบส่วน
รับเรื่องและหลักฐานการรับทราบ
หรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหา

กรณีไม่อาจจัดประชุมได้ภายในกำหนด
ให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้ผู้ว่าการทราบ

การดำเนินการของ คณะกรรมการ

เมื่อได้วางแนวทางการสอบและ
การรวบรวมพยานหลักฐานแล้ว
ให้คณะกรรมการสอบดำเนินการดังต่อไปนี้

- 1 รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย
และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง
- 2 แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
- 3 ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดง
พยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา
- 4 พิจารณาทำความเห็นเกี่ยวกับ
เรื่องที่สอบสวน
- 5 ทำรายงานการสอบสวนพร้อม
ความเห็นเสนอต่อผู้ว่าการ

การสอบส่วน

1

สามารถให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพนักงานผู้หนึ่งผู้ใดมาให้
ด้วยคำหรือให้สิ่งเอกสารและ
หลักฐานเกี่ยวกับเรื่อง
ที่สอบสวนโดยทำเป็น
หนังสือหรือด้วยวาจา

2

สอบปากคำผู้ถูกกล่าวหา
หรือพยาน ให้สอบปากคำครา
ละหนึ่งคน และต้องมีกรรมการ
สอบสวนไม่น้อยกว่าทั้งหนึ่งของ
จำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด
ในการสอบปากคำต้องมีการ
บันทึกด้วยคำ

3

เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้
รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และ
พยานหลักฐานแล้ว ให้คณะกรรมการ
สอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำ
ความเห็น โดยหากไม่ได้กระทำพิດวินัย
ให้รายงานพลเสนต่อผู้ว่าการ
หากกระทำพิດวินัย ให้แจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อ
กล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การแจ้งข้อกล่าวหา

คณะกรรมการสอบสวนจัดทำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา
และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
ระบุข้อเท็จจริง ว่ากระทำการเมื่อใด อย่างไร
ผิดวินัยกรณีใด พร้อมแจ้งสิทธิการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
และพยานหลักฐาน

คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูก
กล่าวหามาพบตามวัน เวลา และสถานที่
เพื่อแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐาน
ที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่
และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

หากผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบให้สั่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาและ
สรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนตอบรับ พร้อมหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่
และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา

กรณีผู้ถูกกล่าวหาไร้สารภาพ ให้บันทึกการรับสารภาพ
เป็นหนังสือ โดยจะไม่สอบสวนในข้อกล่าวหาที่นั้นก็ได้

การสอบส่วน และรายงานผลการสอบส่วน

ให้คณะกรรมการสอบส่วนดำเนินการสอบส่วนและ
จัดทำรายงานการสอบส่วนพร้อมสำนวนการสอบส่วน
เสนอต่อผู้ว่าการให้แล้วเสร็จภายใน 120 วัน
นับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบส่วนครั้งแรก

สามารถขอขยายเวลา
สอบส่วนได้
ครั้งละไม่เกิน 60 วัน

ผู้ถูกกล่าวหาตายระหว่าง
สอบส่วน ให้ยุติการ
ดำเนินการทางวินัย

ผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัย
อย่างไม่ร้ายแรงและได้รับ
สำรภาพ ผู้ว่าการดำเนินการ
ทางวินัยได้ทันที

การพิจารณาลงมติ ทำความเข้าใจในรายงาน การสอบสวน

องค์ประชุม
กรรมการ
ต้องไม่น้อยกว่า
3 คน
และไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่ง

มติ
ถือเสียงข้างมาก

สำหรับการพิจารณา
กระทำความผิดหรือ
ไม่/ผิดกรณีใด
ข้อใด/สมควรได้รับโทษ
สถานใด/เหตุอันควร
ลดหย่อน

หลักการพิจารณา ความผิด

1

หลักนิติธรรม

- ➡ มีบทกฎหมายบัญญัติเป็นความผิด
- ➡ การกระทำเข้าองค์ประกอบความผิดทุกประการ

2

หลักมนุษยธรรม

- ➡ พิจารณาบททวนให้รอบคอบ
- ➡ คำนึงถึงความเป็นจริง ความถูกต้องเหมาะสมที่ควรจะเป็น

โทษทางวินัย มี 5 สถาน คือ

1

ภาคทัณฑ์

2

ตัดเงินเดือน

3

ลดขั้นเงินเดือน

4

ปลดออก

5

ไล่ออก

การสวโทษ

การกระทำพิดวินัยไม่ร้ายแรง ได้แก่ ภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดชั้นเงินเดือน

- ➡ สามารถพิจารณาลดโทษได้หากมีเหตุอันควร
- ➡ กรณีภาคทัณฑ์ (กรณีกระทำพิดวินัยเล็กน้อย) จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้
- ➡ การสวโทษตัดเงินเดือน ให้ตัดเงินเดือนได้ครั้งขึ้นหรือหนึ่งชั้นของเงินเดือน เป็นเวลา 1 เดือน 2 เดือน หรือ 3 เดือน
- ➡ การสวโทษลดชั้นเงินเดือน ให้ลดชั้นเงินเดือนได้ในอัตราครั้งขึ้นหรือหนึ่งชั้น

การกระทำพิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้แก่ ปลดออก ไล่ออก

- ➡ สามารถพิจารณาลดโทษได้หากมีเหตุอันควร แต่ห้ามมีให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก
- ➡ ออกจากงานไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย สามารถสืบส่วนหรือพิจารณาดำเนินการทางวินัยได้ เสมือนผู้นั้นยังมีได้ออกจากงาน (ภายใน 180 วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการทำงาน)

การพักงานและ ให้ออกจากงานไว้ก่อน

พักงาน

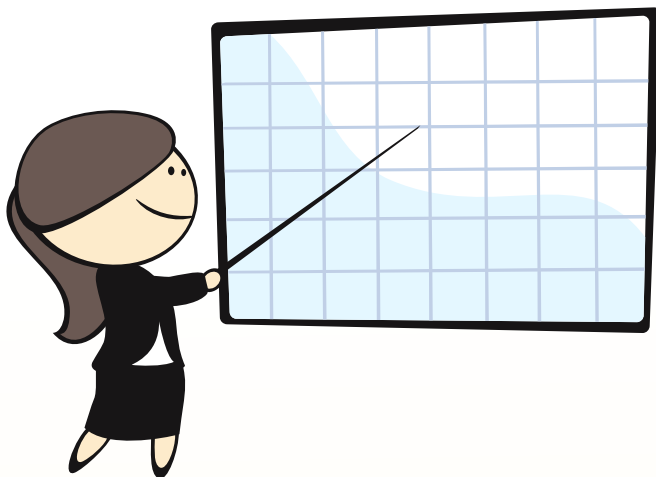
ผู้ว่าการสั่งให้พนักงานพักงานได้
เมื่อพนักงานผู้นั้นถูกกล่าวหาว่า
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจน
ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือ
ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่า
กระทำความผิดอาญา

ให้สั่งพักตั้งแต่วันออกคำสั่ง
เว้นแต่ อยู่ระหว่างถูกควบคุม
หรือยังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดี
อาญา หรือต้องจำคุกโดยคำ
พิพากษา ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่
ถูกควบคุม ชัง หรือต้องจำคุก

ให้ออกจากงานไว้ก่อน

พนักงานผู้ใดถูกพักงาน แล้วผู้ว่าการพิจารณาเห็นว่า
การสอบสวนหรือการดำเนินคดีจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว
ผู้ว่าการจะสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนได้

ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง
แต่ถ้าสั่งให้พักงานไว้ก่อนแล้ว ให้สั่งให้
ออกจากการงานไว้ก่อนตั้งแต่วันสั่งพักงานเป็นต้นไป

- ➡ การสั่งให้พนักงานชั้นรองผู้ว่าการ ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ
ผู้ช่วยการฝ่ายหรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป
ออกจากการงานไว้ก่อน จะต้องได้รับความเห็นชอบจาก
คณะกรรมการ กทท. ก่อน

การดำเนินการหลังจาก สั่งให้พักงาน

1. กรณีถูกกล่าวหาทำผิดวินัยร้ายแรง สืบสวนแล้ว

- (1) ผิดวินัยอย่างร้ายแรง ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก
- (2) ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แล้วลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ยกเว้นพ้นจากงานเนื่องจากปลดออก/ไล่ออก หรือออกจากงานโดยมิใช่ตาย
- (3) ไม่ผิดให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่และสั่งยุติเรื่อง ยกเว้นพ้นจากงานเนื่องจากปลดออก/ไล่ออก หรือออกจากงานโดยมิใช่ตาย
- (4) กรณีไม่ผิด/ผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง แต่มีคดีกรณีอื่นที่ถูกสั่งให้พักงาน/ออกจากงานไว้ก่อน ถ้าจะลงโทษต้องให้หรือฟังผลคดีกรณีอื่นด้วย โดยไม่ต้องให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้ายุติเรื่องที่ไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

2. ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาทำผิดคดีอาญา และคดีถึงที่สุดแล้ว

- (1) ทำผิดอาญารับโทษจำคุก ลงโทษปลดออก/ไล่ออก ไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่
- (2) ทำผิดอาญารับโทษจำคุก โดยประมาท ความผิดสุกัญญา ให้ตั้งกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่
- (3) ได้รับโทษจำคุกแต่รอลงอาญา สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่แล้วดำเนินการทางวินัย
- (4) ไม่ทำผิดอาญา ก็สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้ามีมูลว่าทำผิดวินัยก็ให้ดำเนินการทางวินัย

ทั้งนี้ กรณีถูกสั่งพักงานตาม (3) หรือ (4) ได้พ้นจากงานไปแล้วหรือมีกรณีที่ถูกสั่งให้ออกจากงานหรือไล่ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้ว หรือมีกรณีอื่นที่ถูกสั่งพักงานหรือให้ออกจากงานไว้ก่อน ไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

การดำเนินการหลังจาก สั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน

1. กรณีถูกกล่าวหาทำผิดวินัยร้ายแรง สอบสวนแล้ว

- (1) พิสูจน์อย่างร้ายแรง ลงโทษปลดออกหรือไล่ออก
- (2) พิสูจน์อย่างไม่ร้ายแรง ให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แล้วลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ยกเว้นพ้นจากงานเนื่องจากปลดออก/ไล่ออก หรือออกจากงานโดยมิใช่ตาย
- (3) ไม่พินิจให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่และสั่งยุติเรื่อง ยกเว้นพ้นจากงานเนื่องจากปลดออก/ไล่ออก หรือออกจากงานโดยมิใช่ตาย
- (4) กรณีไม่ผิด/พิสูจน์อย่างไม่ร้ายแรง แต่มีคดีกรณีอื่นที่ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน ถ้าจะลงโทษต้องให้รอผลคดีกรณีอื่นด้วย โดยไม่ต้องให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้ายุติเรื่องที่ไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่
- (5) กรณีพิสูจน์อย่างไม่ร้ายแรง แต่มีคดีกรณีอื่นที่ถูกสั่งให้พักงาน ให้สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่โดยให้แสดงว่าผู้นั้นยังกลับมาปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้เพราะถูกพักงานจากกรณีอื่น และจะลงโทษต้องรอผลของคดีกรณีอื่นด้วย
- (6) ไม่ได้ทำผิดวินัย แต่ถูกสั่งพักงานในคดีกรณีอื่น ให้สั่งยุติเรื่อง ให้สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ โดยให้แสดงว่าผู้นั้นยังกลับมาปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้เพราะถูกพักงานในกรณีอื่น

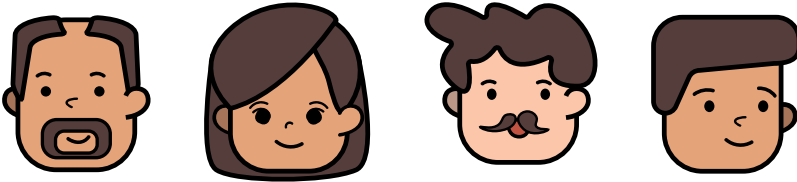
2. ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาทำผิดคดีอาญา และคดีถึงที่สุดแล้ว

- (1) ทำผิดอาญารับโทษจำคุก ลงโทษปลดออก/ไล่ออก ไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่
- (2) ทำผิดอาญารับโทษจำคุก โดยประมาท ความผิดลหุโทษ ให้ตั้งกรรมการสอบสวน โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่
- (3) ได้รับโทษจำคุกแล้วรอลงอาญา สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่แล้วดำเนินการทางวินัย
- (4) ไม่ทำผิดอาญา ก็สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้ามีมูลว่าทำผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการทางวินัย

ทั้งนี้ กรณีถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนตาม (3) หรือ (4) หรือมีกรณีอื่นที่ถูกสั่งพักงาน ให้สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้าออกจากงานด้วยเหตุผลอื่นไปแล้ว หรือออกจากงานไว้ก่อนไปแล้ว ไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

การอุทธรณ์การลงโทษ

ผู้ว่าการเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการในเรื่องอุทธรณ์การลงโทษ

- ✎ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งให้ออกจากงาน ให้ทำหนังสือยื่นต่อผู้ว่าการภายใน 30 วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง
- ✎ อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น อุทธรณ์แทนคนอื่น หรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้
- ✎ ผู้ว่าการสั่งการให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน
- ✎ ผู้ว่าการพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์ ภายใน 30 วัน กรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก
- ✎ ผู้ว่าการไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ให้รายงานความเห็นไปยังประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย ให้ประธานกรรมการฯ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 30 วัน

ข้อบังคับการกึ่งการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
ว่าด้วยวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดข้อบังคับว่าด้วยวินัย การลงโทษ และการอุทธรณ์การลงโทษ
พนักงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘
คณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒
จึงวางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับการกึ่งการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ว่าด้วยวินัย การลงโทษ
และการอุทธรณ์การลงโทษพนักงาน พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“กท.” หมายความว่า การกึ่งการศึกษาระดับมัธยมศึกษา

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการศึกษาแห่งประเทศไทย

“ผู้ว่าการ” หมายความว่า ผู้ว่าการการศึกษาแห่งประเทศไทย

“รองผู้ว่าการ” หมายความว่า รองผู้ว่าการการศึกษาแห่งประเทศไทย

“พนักงาน” หมายความว่า พนักงานของกึ่งการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและหมายความรวมถึง
รองผู้ว่าการด้วย

ข้อ ๔ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น
เป็นวันเริ่มนับเวลา ส่วนวันสิ้นสุดนั้น ถ้าวันสุดท้ายแห่งเวลานั้นตรงกับวันหยุด ให้นับวันเปิดทำการ
เป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ข้อ ๕ การลงโทษและการสั่งพักงาน ให้ผู้ว่าการมีอำนาจสั่งลงโทษและสั่งพักงานพนักงาน
ได้ทุกตำแหน่ง แต่ถ้าเป็นพนักงานชั้นรองผู้ว่าการ ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่ง
เทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ กท. ก่อน

หมวด ๑

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๖ พนักงานต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้
โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๗ พนักงานต้องกระทำการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม

(๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบของ กทท. มติของ คณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจอุตสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของ กทท.

(๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของทางราชการโดยไม่ขัดขึ้นหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายแก่ กทท. หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของ กทท. จะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันทีเพื่อให้ผู้บังคับบัญชา ทบทวนคำสั่งนั้น และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันให้ปฏิบัติตามคำสั่งเดิมผู้อยู่ใต้ บังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่ กทท. จะละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่มิได้

(๖) ต้องรักษาความลับของ กทท.

(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี และต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติงานระหว่าง พนักงานด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติงาน

(๘) ต้องต้อนรับให้ความสะดวกให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดต่องานเกี่ยวกับหน้าที่ของตน

(๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่และในการปฏิบัติกรอื่น ที่เกี่ยวข้องกับประชาชน รวมทั้งต้องปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการว่าด้วยมารยาททางการเมือง ของข้าราชการด้วย

(๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่การงานของตน มิให้เสื่อมเสีย

ข้อ ๘ พนักงานต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาการรายงานโดยปกปิดข้อความซึ่งควรต้องแจ้ง ถือว่าเป็นการรายงานเท็จด้วย

(๒) ต้องไม่ปฏิบัติงานอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชา เหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำ หรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว

(๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง หรือผู้อื่น

(๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่

(๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์ อันอาจทำให้เสีย ความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ของตน

(๖) ต้องไม่เป็นการก่อกวนผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงาน คล้ายคลึงกันนั้นในทางหุ้นส่วนหรือบริษัท

(๗) ต้องไม่กระทำการอย่างใดที่เป็นการก่อกวน กดขี่ หรือข่มเหงกันในการปฏิบัติงาน

(๘) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิด หรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.ท.

(๙) ต้องไม่ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่องาน ลูกจ้าง หรือผู้ร่วม ปฏิบัติงาน

ข้อ ๙ พนักงานผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามข้อ ๗ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๘ ผู้นั้น
เป็นผู้กระทำความผิดวินัย

ข้อ ๑๐ การกระทำความผิดวินัยในลักษณะดังต่อไปนี้ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรง
แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต

(๒) ละทิ้ง หรือทอดทิ้งหน้าที่โดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ กทท. อย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันเป็นเวลานานเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมี
พฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับ หรือระเบียบของ กทท.

(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติด้อย่างร้ายแรง

(๕) ดุหมั่นเหี้ยมหยามกตขี้ข่มเหงหรือทำร้ายประชาชนผู้ติดต่อดำเนินการ ลูกจ้าง หรือผู้ร่วม
ปฏิบัติงานอย่างร้ายแรง

(๖) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ
สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตามข้อ ๗
หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตามข้อ ๘ อันเป็นเหตุให้เสียหายแก่ กทท. อย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๑ ผู้บังคับบัญชาหน้าที่ส่งเสริมและดูแลระมัดระวังให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติตามวินัย

ถ้าผู้บังคับบัญชารู้ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาคนใดกระทำความผิดวินัยจะต้องดำเนินการทางวินัยทันที
ถ้าเห็นว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัยที่จะต้องรับโทษให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชาของผู้กระทำความผิดวินัยเหนือขึ้นไป
เพื่อให้พิจารณาดำเนินการส่งลงโทษตามควรแก่กรณี

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ตามข้อนี้โดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้นั้น
กระทำความผิดวินัย

หมวด ๒

โทษทางวินัยและการลงโทษ

ข้อ ๑๒ โทษทางวินัยมี ๕ สถาน คือ

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ตัดเงินเดือน

(๓) ลดขั้นเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

ข้อ ๑๓ การลงโทษทางวินัยแก่พนักงานให้ทำเป็นคำสั่ง และให้ลงโทษเหมาะสมกับความผิด
เป็นไปด้วยความยุติธรรมและปราศจากอคติ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยประการใด
และตามข้อใด

ในการอุทธรณ์ รวมถึงรายละเอียดและระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์ หรือการโต้แย้งคำสั่ง
ดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่ข้อบังคับนี้กำหนด

หมวด ๓ การสอบสวน

ข้อ ๑๔ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีกรณีเป็นที่สงสัยว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้ว่าการทราบโดยเร็ว และให้ผู้ว่าการดำเนินการตามข้อบังคับนี้โดยเร็ว ด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

ผู้ว่าการ หากละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริต ให้ถือว่ากระทำผิดวินัย

ข้อ ๑๕ เมื่อได้รับรายงานตามข้อ ๑๔ หรือความดังกล่าวปรากฏต่อผู้ว่าการ ให้ผู้ว่าการ รับผิดชอบ หรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวน หรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีนี้มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้าเห็นว่ามีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย ก็ให้ยุติเรื่องได้

ในกรณีที่เห็นว่าไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยโดยมีพยานหลักฐาน ในเบื้องต้นอยู่แล้วให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๑๖ หรือข้อ ๑๗ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ผลการสืบสวนตามข้อ ๑๕ ปรากฏว่ากรณีมีมูล ถ้าความผิดนั้นมิใช่เป็น ความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้แจ้งข้อกล่าวหาสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจงของ ผู้ถูกกล่าวหา พร้อมทั้งให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำพยานหลักฐานนำสืบแก่ข้อกล่าวหาแล้ว หากผู้ว่าการ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้ว่าการตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือสั่งลงโทษตามควร แก่กรณี โดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้ว่าการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้ว่าการ สั่งยุติเรื่อง

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ผลการสืบสวนตามข้อ ๑๕ ปรากฏว่ากรณีมีมูลอันเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง ให้ผู้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐาน ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา และต้องให้ออกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและนำ พยานหลักฐานเข้าสืบแก่ข้อกล่าวหาได้ด้วย เมื่อคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการเสร็จ ให้รายงานผล การสอบสวนและความเห็นต่อผู้ว่าการ

ถ้าผู้ว่าการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาให้สั่งยุติเรื่อง แต่ถ้าเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการต่อไปตามข้อ ๕๔ หรือข้อ ๕๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๑๘ ในกรณีต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจากพนักงานประกอบด้วย ประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีกอย่างน้อยสองคน โดยให้กรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ ในกรณีที่มิได้เหตุผลความจำเป็นจะแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการจากบุคคลภายนอก หรือข้าราชการ พลเรือน หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจอื่น ซึ่งมีไม่ข้าราชการการเมืองก็ได้

ประธานกรรมการจะต้องมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหา

กรรมการสอบสวนอย่างน้อยหนึ่งคนต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งนิติกร หรือผู้ได้รับปริญญา ทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัย หรือผู้มีความรู้ประสบการณ์ ด้านการดำเนินการทางวินัย

เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน จะให้กรรมการ หรือผู้ช่วยเลขานุการที่แต่งตั้งจากพนักงาน หรือจากบุคคลภายนอก หรือข้าราชการพลเรือน หรือพนักงานรัฐสภาอีกคนหนึ่ง ซึ่งมีข้าราชการการเมือง หรือแต่งตั้งพนักงานราชการ หรือลูกจ้างก็ได้

ข้อ ๑๙ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้ระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกกล่าวหา เรื่องที่กล่าวหา ชื่อของประธานกรรมการและกรรมการ ทั้งนี้ ตามแบบที่ กทท. กำหนด

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ ให้ระบุชื่อผู้ช่วยเลขานุการไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ถ้าผู้ว่าการเห็นว่าเหตุอันควร หรือจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนประธานกรรมการสอบสวน กรรมการ หรือเลขานุการคนใดในคณะกรรมการสอบสวน หรือเปลี่ยนทั้งคณะ หรือตั้งเพิ่มขึ้น หรือลดให้น้อยลงก็ได้ดำเนินการได้ โดยทำเป็นคำสั่ง และแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบต่อไป

การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ไม่กระทบกระเทือน การสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว

ข้อ ๒๑ เมื่อได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบคำสั่งโดยเร็ว และให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อ และวันที่ รับทราบไว้เป็นหลักฐาน ในการนี้ให้แจ้งตำแหน่งของประธานกรรมการสอบสวน กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ (ถ้ามี) รวมทั้งสิทธิที่จะคัดค้านกรรมการสอบสวนไปพร้อมกัน และให้มอบสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาไว้ หนึ่งฉบับด้วย ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง ถ้าได้ทำบันทึกลงวันที่ และสถานที่ ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบ

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบโดยตรงก่อน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบ โดยตรงได้ หรือมีเหตุจำเป็นอื่น ให้แจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสำนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ ในกรณีเช่นนี้ ให้ถือว่าผู้ถูก กล่าวหาได้รับแจ้ง เมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งในประเทศ หรือเมื่อครบสิบห้าวันนับแต่ วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

(๒) ส่งสำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้กรรมการทราบเป็นรายบุคคล

(๓) ส่งหลักฐานการรับทราบ หรือถือว่าทราบคำสั่งของผู้ถูกกล่าวหา ไปให้ประธานกรรมการ สอบสวนเพื่อเก็บรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน

ข้อ ๒๒ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้กรรมการสอบสวนอาจถูกคัดค้านได้

(๑) เป็นผู้กล่าวหา

(๒) เป็นคู่หมั้น หรือคู่สมรสของผู้กล่าวหา

(๓) เป็นญาติของผู้กล่าวหา คือ เป็นบุพการี หรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางการสมรสนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียกับผู้ถูกกล่าวหา หรือกับคู่หมั้น หรือคู่สมรสของผู้ถูกกล่าวหา

(๕) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน

(๖) เป็นผู้รู้เห็นเหตุการณ์ในขณะกระทำผิดตามเรื่องที่ถูกกล่าวหา

(๗) เป็นผู้ที่มีเหตุอันมีมิสภพร้ายแรงอันอาจทำให้การสอบสวนไม่เป็นกลาง หรือเสีย

ความเป็นธรรม

การคัดค้านกรรมการสอบสวนต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อผู้ว่าการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน หรือนับแต่วันที่ทราบว่ามีกรณีตามวรรคหนึ่ง โดยหนังสือคัดค้านต้องแสดงข้อเท็จจริง หรือพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ว่าการเห็นว่าการคัดค้านเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านไปให้ประธานกรรมการสอบสวนเพื่อทราบ และเก็บรวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน รวมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกคัดค้านทราบและต้องให้อีกโอกาสให้ผู้ถูกคัดค้านได้ชี้แจงเป็นหนังสือต่อผู้ว่าการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ผู้ถูกคัดค้านได้ลงลายมือชื่อและวันที่ได้รับแจ้งไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีนี้ผู้ถูกคัดค้านต้องหยุดปฏิบัติหน้าที่กรรมการสอบสวนตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งนั้น แต่ถ้าเห็นว่าการคัดค้านไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด ให้ผู้ว่าการสั่งไม่รับคำคัดค้านนั้นและแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบ

ข้อ ๒๓ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๒๒ แล้วให้ผู้ว่าการพิจารณาสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านรับฟังได้ ให้สั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากหน้าที่ในการเป็นกรรมการสอบสวน ในกรณีที่เห็นสมควรจะแต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้านก็ได้ แต่ถ้ากรรมการสอบสวนที่เหลืออยู่มีจำนวนน้อยกว่าสามคน ให้แต่งตั้งผู้อื่นให้เป็นกรรมการสอบสวนแทนผู้ถูกคัดค้าน และให้นำข้อ ๒๐ และข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าคำคัดค้านไม่อาจรับฟังได้ ให้สั่งยกคำคัดค้านและมีหนังสือแจ้งให้ผู้คัดค้าน ผู้ถูกคัดค้าน และประธานกรรมการสอบสวนทราบโดยเร็ว คำสั่งยกคำคัดค้านให้เป็นที่สุด

ผู้ว่าการต้องพิจารณาและสั่งการตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคำคัดค้าน ถ้าไม่ได้สั่งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้ถูกคัดค้านนั้นพ้นจากการเป็นกรรมการสอบสวนนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว และให้ดำเนินการตาม (๑) ต่อไป

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีตามข้อ ๒๒ ให้ผู้นั้นแจ้งให้ผู้ว่าการทราบ และให้ผู้ว่าการพิจารณาสั่งการตามข้อ ๒๓ โดยอนุโลมต่อไป

ข้อ ๒๕ ให้ประธานกรรมการสอบสวนจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการสอบสวนรับเรื่องตามข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ (๓) ในกรณีที่ไมอาจจัดประชุมได้ภายในกำหนด ให้รายงานเหตุผลและความจำเป็นให้ผู้ว่าการทราบ

ในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสอบสวนกำหนดประเด็นและวางแผนทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐาน

ข้อ ๒๖ เมื่อได้วางแผนทางการสอบสวนและการรวบรวมพยานหลักฐานตามข้อ ๒๕ แล้วให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเท็จจริงข้อกฎหมายและพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๒) แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

(๓) ให้อีกโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาได้ชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา

(๔) พิจารณาหาความเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

(๕) ทำรายงานการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้ว่าการ

ข้อ ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน อาจขอให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพนักงานผู้หนึ่งผู้ใด มาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนโดยทำเป็นหนังสือหรือด้วยวาจา และให้บันทึกการเรียกนั้นไว้ในสำนวนการสอบสวนได้ตามความจำเป็น

ข้อ ๒๘ ในการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้สอบปากคำคราวละหนึ่งคน และในการสอบปากคำพยานต้องมีการถามการสอบสวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดจึงจะทำการสอบปากคำได้ แต่ในกรณีที่กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมดมีมากกว่าสามคน จะให้กรรมการสอบสวนไม่น้อยกว่าสามคนทำการสอบปากคำก็ได้

ในการสอบปากคำตามวรรคหนึ่งต้องมีการบันทึกถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำแล้วอ่านให้ผู้ให้ถ้อยคำฟัง หรือให้ผู้ให้ถ้อยคำอ่านเองก็ได้แล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำ ผู้บันทึกถ้อยคำ และกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำ ลงลายมือชื่อในบันทึกถ้อยคำนั้นไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่บันทึกถ้อยคำใดมีหลายหน้า ให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคน ลงลายมือชื่อกำกับไว้ในบันทึกถ้อยคำทุกหน้า

ในการบันทึกถ้อยคำ ห้ามมิให้ชุด สอบ หรือบันทึกข้อความทับข้อความที่ได้บันทึกไว้ในบันทึกถ้อยคำแล้ว ถ้าจะต้องแก้ไข หรือเพิ่มเติมข้อความที่บันทึกไว้ ให้ใช้วิธีขีดฆ่าข้อความเดิมและเพิ่มเติมข้อความใหม่ด้วยวิธีขีดเส้นแล้วให้ผู้ให้ถ้อยคำและกรรมการสอบสวนซึ่งอยู่ร่วมในการสอบปากคำหนึ่งคน ลงลายมือชื่อกำกับไว้ตรงที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมนั้นทุกแห่ง

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุที่ไม่ลงลายมือชื่อนั้นไว้ในบันทึกถ้อยคำด้วย

ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ข้อ ๒๙ ห้ามมิให้กรรมการสอบสวนทำ หรือจัดให้ทำการใด ๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง บังคับ หรือกระทำโดยมิชอบไม่ว่าด้วยประการใด เพื่อจูงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือพยาน ให้ถ้อยคำอย่างใด

ข้อ ๓๐ การนำเอกสารหรือวัตถุมาใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้คณะกรรมการสอบสวนจัดให้มีการบันทึกไว้ด้วยว่าได้มาอย่างไร จากผู้ใด และเมื่อใด

เอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ให้ใช้ต้นฉบับ แต่ถ้าไม่อาจนำต้นฉบับมาได้ จะใช้สำเนาที่กรรมการสอบสวนหรือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบรับรองว่าเป็นสำเนาถูกต้องก็ได้

ในกรณีที่ไม่สามารถหาต้นฉบับเอกสารได้เพราะสูญหาย หรือถูกทำลาย หรือโดยเหตุประการอื่น คณะกรรมการสอบสวนจะสืบถามสำเนาเอกสารหรือพยานบุคคลแทนก็ได้

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเรียกบุคคลใดมาเป็นพยาน เพื่อชี้แจง หรือให้ถ้อยคำตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนดแล้ว แต่บุคคลนั้นไม่มา หรือมาแต่ไม่ชี้แจง หรือมิให้ถ้อยคำ หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนไม่อาจเรียกบุคคลใดมาชี้แจง หรือให้ถ้อยคำได้ภายในเวลาอันควร คณะกรรมการสอบสวนจะไม่สอบสวนบุคคลนั้นก็ได้ แต่ต้องบันทึกเหตุนั้นไว้ในบันทึกประจำวันที่มีการสอบสวนและในรายงานการสอบสวนด้วย

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้รวบรวมข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๒๖ (๑) แล้ว ให้มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้รายงานผลการสอบสวนพร้อมความเห็นเสนอต่อผู้ว่าการ แต่ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าจากข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมทั้งพยานหลักฐานที่รวบรวมได้เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวน ให้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

การประชุมตามวรรคหนึ่งต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๓๓ ในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิด หรือต้องรับผิดในคดีเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำผิดตามข้อกล่าวหา คณะกรรมการสอบสวนจะนำเอาคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นมาใช้เป็นพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยไม่ต้องรวบรวมพยานหลักฐานอื่นก็ได้ แต่ต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นเพื่อใช้เป็นสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบด้วย

ข้อ ๓๔ การแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ให้ทำเป็นบันทึกระบุข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใด เมื่อใด อย่างไร เป็นความผิดวินัยในกรณีใด และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาโดยจะระบุชี้พยานด้วยหรือไม่ก็ได้ รวมทั้งแจ้งให้ทราบสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาที่จะให้อัยการ หรือยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือ สิทธิที่จะแสดงพยานหลักฐาน หรือจะอ้างพยานหลักฐานเพื่อขอให้เรียกพยานหลักฐานนั้นมาได้แล้วแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

บันทึกตามวรรคหนึ่งให้ทำเป็นสองฉบับ มีข้อความตรงกัน ให้ประธานกรรมการสอบสวน และกรรมการอีกอย่างน้อยหนึ่งคนลงลายมือชื่อในบันทึกนั้นด้วย

ข้อ ๓๕ เมื่อได้จัดทำบันทึกตามข้อ ๓๔ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนมีหนังสือเรียกผู้ถูกกล่าวหาตามวัน เวลา และสถานที่ที่คณะกรรมการสอบสวนกำหนดเพื่อแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ

เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งข้อกล่าวหา พร้อมทั้งอธิบายข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบข้อกล่าวหาโดยลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งวันเดือนปีในบันทึกนั้นแล้วมอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับ และอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมลงลายมือชื่อในบันทึกเพื่อรับทราบข้อกล่าวหา ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ดังกล่าวไว้ในบันทึกนั้น ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานตั้งแต่วันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนแล้ว และให้มอบบันทึกนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาหนึ่งฉบับและอีกฉบับหนึ่งเก็บไว้ในสำนวนการสอบสวน แต่ถ้าผู้ถูกกล่าวหาไม่ยอมรับบันทึกดังกล่าว ให้ส่งบันทึกนั้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสำนักงานที่ผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่

ข้อ ๓๖ เมื่อได้แจ้งข้อกล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตามข้อ ๓๕ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนแจ้งกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ในวันที่มาพบคณะกรรมการสอบสวนหรือแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ หรือสำนักงานที่ผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่ก็ได้

ในกรณีแจ้งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งหนังสือดังกล่าวทางไปรษณีย์

ข้อ ๓๗ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาพบตามที่กำหนดในข้อ ๓๕ ให้ส่งบันทึกตามข้อ ๓๔ จำนวนหนึ่งฉบับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกกล่าวหา ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการหรือสำนักงานที่ผู้นั้นปฏิบัติงานอยู่ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาตั้งแต่วันที่ครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ส่งบันทึกดังกล่าวทางไปรษณีย์

คณะกรรมการสอบสวนจะส่งหนังสือกำหนดวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่จะให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและชี้แจงว่าได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหาหรือไม่ อย่างไร เพราะเหตุใด ไปพร้อมกับบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๓๘ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่อาจชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ตามวัน เวลา สถานที่ และวิธีการที่กำหนดตามข้อ ๓๖ หรือข้อ ๓๗ โดยได้อ้างเหตุผลหรือความจำเป็น หรือในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเหตุจำเป็นจะกำหนดวัน เวลา สถานที่ หรือวิธีการเสียใหม่เพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรมก็ได้

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไร้สารภาพว่าได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาใด ให้คณะกรรมการสอบสวนบันทึกการรับสารภาพตามข้อกล่าวหาอันนั้นไว้เป็นหนังสือ ในกรณีเช่นนี้คณะกรรมการสอบสวนจะไม่ทำการสอบสวนในข้อกล่าวหาอันนี้ได้แล้วดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๔๐ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่มาให้ถ้อยคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา หรือไม่ยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ ๓๖ และข้อ ๓๗ ให้ถือว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ประสงค์จะชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา เว้นแต่คณะกรรมการสอบสวนจะเห็นควรดำเนินการเป็นอย่างอื่นเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่ปรากฏพยานหลักฐานเพิ่มเติมหลังจากที่คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนแล้ว ถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่เพิ่มเติมนั้นมีน้ำหนักสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้แจ้งสรุปพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ แต่ถ้าเห็นว่าพยานหลักฐานเพิ่มเติมนั้นมิผลทำให้ข้อกล่าวหาในเรื่องที่สอบสวนนั้นเปลี่ยนแปลงไปหรือต้องเพิ่มข้อกล่าวหา ให้กำหนดข้อกล่าวหาใหม่หรือกำหนดข้อกล่าวหาเพิ่มเติมแล้วแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาอันนั้นให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ทั้งนี้ ให้นับความในข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ และข้อ ๔๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔๒ ในการสอบสวนถ้าคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าพยานหลักฐานที่ควรกล่าวหาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้ว่าการโดยเร็ว เมื่อได้รับรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ว่าการพิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้าเห็นว่ากรณีไม่มีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วยให้ยุติ ไม่ต้องดำเนินการทางวินัยสำหรับเรื่องอื่นนั้น

(๒) ถ้าเห็นว่ากรณีมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยในเรื่องอื่นนั้นด้วยตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่การกระทำความผิดวินัยในเรื่องอื่นนั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจะแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบสวนคณะเดิมหรือจะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนคณะใหม่ ดำเนินการสอบสวนและพิจารณาในเรื่องอื่นนั้นก็ได้

ข้อ ๔๓ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และได้รับรวบรวมพยานหลักฐานเพียงพอที่จะพิจารณาได้แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวน

ในการพิจารณาทำความเข้าใจตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการสอบสวนต้องพิจารณาทั้งข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย และพิจารณามีมติในเรื่องที่สอบสวนให้ครบทุกข้อกล่าวหาและทุกประเด็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยในเรื่องที่สอบสวนหรือไม่ ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดวินัยต้องพิจารณาให้ความความด้วยว่าเป็นความผิดวินัยกรณีใด ตามข้อกฎหมายใด ควรได้รับโทษสถานใด และมีเหตุอันควรลดหย่อนหรือไม่ เพียงใด

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ บกพร่องในหน้าที่ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือมีมลทิน หรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้ผู้นั้นปฏิบัติงานต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ กทท. ก็ให้ทำความเข้าใจเสนอไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย

การประชุมเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจตามข้อนี้ ต้องมีกรรมการสอบสวนมาประชุมไม่น้อยกว่าสามคน และไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการสอบสวนทั้งหมด

ข้อ ๔๔ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการตามข้อ ๔๓ แล้วให้จัดทำรายงานการสอบสวนเสนอต่อผู้ว่าการ โดยให้เสนอไปพร้อมสำนวนการสอบสวน

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยเรื่องที่สอบสวน ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ข้อกล่าวหา พยานหลักฐานที่สนับสนุนหรือหักล้างข้อกล่าวหา ประเด็นที่ต้องพิจารณาความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนตามข้อ ๔๓ วรรคสองและวรรคสาม และลายมือชื่อกรรมการสอบสวนทุกคน รวมทั้งให้ประธานกรรมการสอบสวนลงลายมือชื่อกำกับไว้ในรายงานการสอบสวนหน้าอื่นด้วยทุกหน้า ในกรณีที่กรรมการสอบสวนคนใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการสอบสวนบันทึกเหตุจำเป็นดังกล่าวไว้ด้วย และในกรณีที่กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้งให้แสดงชื่อและสรุปความเห็นแย้งของผู้นั้นไว้ในรายงานการสอบสวนด้วย ในการนี้ผู้มีความเห็นแย้งนั้นจะทำบันทึกรายละเอียดความเห็นแย้งและลงลายมือชื่อของตนแนบไว้กับรายงานการสอบสวนด้วยก็ได้

ข้อ ๔๕ ให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการสอบสวนและจัดทำรายงานการสอบสวน พร้อมทั้งสำนวนการสอบสวนเสนอต่อผู้ว่าการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่มีการประชุมคณะกรรมการสอบสวนครั้งแรกตามข้อ ๒๕

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนมีเหตุผลและความจำเป็นไม่อาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อผู้ว่าการ เพื่อขอขยายเวลาสอบสวนตามความจำเป็น และให้ผู้ว่าการพิจารณาขยายเวลาได้ครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๔๖ เมื่อผู้ว่าการได้รับรายงานการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนแล้ว ให้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องของการสอบสวน ถ้าเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้ผู้ว่าการดำเนินการตามข้อ ๔๗ แต่ถ้าเห็นว่าการสอบสวนยังไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วน ก็ให้สั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เห็นว่ายังไม่มีการแจ้งข้อกล่าวหาหรือการแจ้งข้อกล่าวหายังไม่ครบถ้วน ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการแจ้งข้อกล่าวหาหรือแจ้งข้อกล่าวหาให้ครบถ้วนโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่เห็นว่าควรรวบรวมข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานเพิ่มเติม ให้กำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องทำให้คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยไม่ต้องทำความเข้าใจ

(๓) ในกรณีที่เห็นว่าการดำเนินการใดไม่ถูกต้อง ให้สั่งให้คณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ข้อ ๔๗ เมื่อผู้ว่าการเห็นว่าการสอบสวนถูกต้องครบถ้วนแล้ว ให้พิจารณามีความเห็นเพื่อสั่งหรือดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยหรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าผู้ว่าการเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือไม่ได้กระทำความผิดวินัย ให้ผู้ว่าการพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

(๒) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้ว่าการพิจารณาว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ และไม่ว่าผู้ว่าการจะเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนหรือไม่ก็ตาม ให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผลการสอบสวนยังไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะลงโทษเพราะกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาอ่อนความสามารถในอนาคตที่จะปฏิบัติหน้าที่บกพร่องในหน้าที่ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ หรือมีมลทิน หรือมีหมองในกรณีที่ถูกลงโทษ ถ้าผู้ว่าการเห็นด้วยกับการเสียหยก่ กทท. ถ้าผู้ว่าการเห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนให้พิจารณาดำเนินการต่อไป แต่ถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำความผิดวินัยหรือกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และถ้าเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ดำเนินการตาม (๒)

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนไม่ถูกต้องตามข้อ ๑๘ ให้การสอบสวนทั้งหมดเสียไป และให้ผู้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อดำเนินการสอบสวนใหม่ให้ถูกต้อง

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดตายในระหว่างการสอบสวน ให้การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้นั้นเป็นอันยุติ

ข้อ ๕๐ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม เว้นแต่องค์ประชุมกรรมการสอบสวนตามข้อ ๓๒ และข้อ ๔๓

ข้อ ๕๑ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้ว่าการจะพิจารณาดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

ข้อ ๕๒ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีดังต่อไปนี้ ถือเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง ผู้ว่าการจะดำเนินการทางวินัยโดยไม่ต้องสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลานานกว่าสิบห้าวันโดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย และผู้ว่าการได้ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบของ กกท.

(๒) กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๓) กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงและได้รับสารภาพเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชา หรือได้ให้ถ้อยคำรับสารภาพและได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นหนังสือ หรือมีหนังสือรับสารภาพต่อผู้มีหน้าที่สืบสวนสอบสวนหรือคณะกรรมการสอบสวนตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๓ การสั่งยุติเรื่องตามข้อ ๑๖ วรรคสอง ข้อ ๑๗ วรรคสอง หรือข้อ ๕๕ ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ เรื่องที่ถูกกล่าวหา และผลการพิจารณา ทั้งนี้ ให้ลงลายมือชื่อ ตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๕๔ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้ว่าการสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ จะงดโทษให้โดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

กรณีที่พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้ว่าการสั่งลงโทษตัดเงินเดือน ให้ตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราครึ่งขั้น หรือหนึ่งขั้นของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษเป็นเวลาหนึ่งเดือน สองเดือน หรือสามเดือน

กรณีที่พนักงานผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และผู้ว่าการสั่งลงโทษลดขั้นเงินเดือน ให้ลดขั้นเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งในอัตราครึ่งขั้น หรือหนึ่งขั้นของเงินเดือนที่ผู้นั้นได้รับในวันที่มีคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๕๕ พนักงานผู้ใดกระทำความผิดอย่างร้ายแรงให้ลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี แต่ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษต่ำกว่าปลดออก

ข้อ ๕๖ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก ให้ทำเป็นคำสั่งระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกลงโทษ แสดงข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยอย่างไรอย่างร้ายแรงหรืออย่างไรอย่างร้ายแรงในกรณีใด ตามข้อใด พร้อมทั้งสิทธิในการอุทธรณ์ และระยะเวลาในการอุทธรณ์ตามที่กำหนดในข้อบังคับนี้ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย ทั้งนี้ ให้ลงลายมือชื่อ ตำแหน่งของผู้สั่ง และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งไว้ด้วย

ข้อ ๕๗ การสั่งลงโทษ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันหรือระยะเวลาดังต่อไปนี้

(๑) การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๒) การสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มิคำสั่ง

(๓) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่กำหนดในคำสั่งซึ่งต้องไม่ก่อน

วันที่ออกคำสั่ง

ข้อ ๕๘ พนักงานผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำหรือละเว้นกระทำการใดที่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถ้าเป็นการกล่าวหาต่อผู้ว่าการ หรือจากการตรวจสอบตามกฎหมายหรือระเบียบของ กกท. หรือเป็นการกล่าวหาโดยผู้บังคับบัญชาของผู้นั้น หรือมีกรณีถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญามีมิใช่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทที่ไม่เกี่ยวกับ กกท. หรือความผิดลหุโทษแม้ภายหลังผู้นั้นจะออกจากงานไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย ผู้ว่าการมีอำนาจดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาและดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้เสมือนว่าผู้นั้นยังมิได้ออกจากงาน แต่ทั้งนี้ ผู้ว่าการต้องดำเนินการสอบสวนตามข้อ ๕๗ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากการทำงาน

ในการพิจารณาพรรคหนึ่ง ถ้าผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ก็ให้ตักโทษ

หมวด ๔

การพักงาน และให้ออกจากงานไว้ก่อน

ข้อ ๕๙ เมื่อพนักงานผู้ใด มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้ว่าการจะสั่งให้ผู้นั้นพักงาน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีได้ต่อเมื่อมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและผู้ว่าการพิจารณาเห็นว่า ถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่งานต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ กกท.

(๒) ผู้นั้นถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ โดยพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้ว่าการพิจารณาเห็นว่า ถ้าผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่งานต่อไปอาจเกิดการเสียหายแก่ กกท.

(๓) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่า ถ้าคงอยู่ในหน้าที่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น

(๔) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือซังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุม ซัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว

(๕) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน และต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้ว่าการพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖๐ การสั่งพักงาน ให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักงานผู้ใดได้รับทุกข์ และผู้ว่าการเห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติการณ์ของผู้ถูกสั่งพักงานไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพักงานแล้วยังไม่แล้วเสร็จ และผู้ถูกสั่งพักงานไม่มีพฤติกรรมดังกล่าวนั้น ให้ผู้ว่าการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ข้อ ๖๑ การส่งพนักงาน ให้ส่งพักตั้งแต่วันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกส่งพนักงานอยู่ในระหว่างถูกควบคุม หรือซึ่งโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา การส่งพนักงานในเรื่องนั้นให้ส่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ชัง หรือต้องจำคุก

(๒) ในกรณีที่ได้มีการส่งพนักงานไว้แล้ว ถ้าจะต้องส่งใหม่เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้ส่งพักตั้งแต่วันที่พนักงานตามคำสั่งเดิมหรือตามวันที่ควรต้องพนักงาน ในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๖๒ คำสั่งพนักงานต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกส่งพนักงาน ตลอดจนกรณีและเหตุที่ส่งพนักงานและวันที่คำสั่งมีผลใช้บังคับ

เมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้ใดพนักงาน ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ

ข้อ ๖๓ ในกรณีที่พนักงานผู้ใดมีเหตุที่อาจถูกส่งพนักงานตามข้อ ๕๙ และผู้ว่าการพิจารณาเห็นว่าการสอบสวนหรือการดำเนินคดีนั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้ว่าการจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไว้ก่อนก็ได้ ในกรณีที่ได้ส่งพนักงานไว้แล้วจะพิจารณาตามวรรคหนึ่ง และสั่งให้ผู้ถูกส่งพนักงานนั้นออกจากงานไว้ก่อนแทนการส่งพนักงานก็ได้

ข้อ ๖๔ การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันออกคำสั่ง แต่ถ้าเป็นกรณีที่ได้สั่งให้พนักงานไว้ก่อนแล้ว ให้สั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนตั้งแต่วันสั่งพนักงานเป็นต้นไป หรือในกรณีที่มิเหตุตามข้อ ๖๑ ให้สั่งให้มีผลตั้งแต่วันที่กำหนดไว้ในข้อ ๖๑ นั้น

ให้นำข้อ ๖๐ และข้อ ๖๒ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๖๕ การสั่งให้พนักงานขึ้นรองผู้ว่าการ ที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไปออกจากงานไว้ก่อน จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ กท. ก่อน

ข้อ ๖๖ เมื่อได้สั่งให้พนักงานผู้ใดพนักงาน ในกรณีที่ถูกล่ามว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนและปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๗๑ แล้วดำเนินการตามข้อ ๕๔ แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งงดโทษตามข้อ ๕๘ วรรคสอง โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่และแสดงกรณีกระทำความผิดวินัยนั้นไว้ในคำสั่งด้วย

(ก) ผู้นั้นมิกรณีที่จะต้องพ้นจากงาน เนื่องจากมีคำสั่งให้ปลดออกหรือไล่ออก

(ข) ผู้นั้นได้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย

(๓) ในกรณีที่ผู้นั้นมีได้กระทำความผิดวินัย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๗๑ และสั่งยุติเรื่อง แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(ก) ผู้นั้นมิกรณีที่จะต้องพ้นจากงาน เนื่องจากมีคำสั่งให้ปลดออกหรือไล่ออก

(ข) ผู้นั้นได้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย

(๔) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงหรือมิได้กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกส่งพนักงานหรือถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนด้วย ถ้าจะดำเนินการตามข้อ ๕๔ ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีกรณีอื่นนั้นโดยยังไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้าเป็นการสั่งยุติเรื่อง ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

ข้อ ๖๗ เมื่อได้สั่งให้พนักงานผู้ได้ออกจากงานไว้ก่อนในกรณีที่ถูกล่าว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนและปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงาน ด้วยเหตุอื่น ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๗๑ แล้วดำเนินการตามข้อ ๕๔ แต่หากมีกรณีใด กรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งพักตามข้อ ๕๘ โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ และแสดงกรณีกระทำ ผิดวินัยนั้นไว้ในคำสั่งด้วย

(ก) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องพ้นจากงาน เนื่องจากมีคำสั่งให้ปลดออกหรือไล่ออก

(ข) ผู้นั้นได้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย

(๓) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัยให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ตามข้อ ๗๑ และสั่งยุติเรื่อง แต่หากมีกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้สั่งยุติเรื่องโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(ก) ผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องพ้นจากงาน เนื่องจากมีคำสั่งให้ปลดออกหรือไล่ออก

(ข) ผู้นั้นได้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้วโดยมิใช่เพราะเหตุตาย

(๔) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีอื่นที่ผู้นั้น ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนด้วย ถ้าจะดำเนินการตามข้อ ๕๔ ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผล แห่งคดีกรณีอื่นนั้นโดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ถ้าเป็นการสั่งยุติเรื่อง ให้สั่งยุติเรื่อง โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่และแสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ไว้ในคำสั่งนั้นด้วย

(๕) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่มีกรณีที่ผู้นั้นถูกสั่งพักงานในกรณีอื่นด้วย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่โดยให้แสดงไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นยังไม่อาจกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจาก อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักงานในกรณีอื่น ส่วนการดำเนินการตามข้อ ๕๔ ให้รอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณา หรือผลแห่งคดีกรณีอื่นนั้น

(๖) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัย แต่มีกรณีที่ผู้นั้นถูกสั่งพักงานในกรณีอื่นด้วย ให้สั่งยุติเรื่อง และสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ โดยให้แสดงไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นยังไม่อาจกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้ เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักงานในกรณีอื่นนั้น

ข้อ ๖๘ เมื่อได้สั่งให้พนักงานผู้ใดพักงาน ในกรณีที่ถูกต้องคืออาญาหรือต้องหาว่ากระทำ ความผิดอาญาและปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่ เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๕ โดยไม่ต้องสั่ง ให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ให้ดำเนินการ ตามข้อ ๑๗ โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

(๓) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษตาม (๑) หรือ (๒) แต่ศาลรื้อการกำหนดโทษ หรือให้รื้อการลงโทษหรือได้รับโทษอย่างอื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๗๑ และดำเนินการหาวินัยตามข้อบังคับนี้ต่อไป

(๔) ในกรณีที่ในคำพิพากษาถึงที่สุดได้วินิจฉัยว่าผู้นั้นกระทำความผิดอาญา หรือมิได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๗๑ และถ้าการกระทำดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งพักงานตาม (๓) หรือ (๔) ได้พ้นจากงานตามข้อบังคับหรือระเบียบของ กกท. หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น หรือได้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้ว หรือมีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อนไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ให้แสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ไว้ด้วย

ข้อ ๖๙ เมื่อได้สั่งให้พนักงานผู้ได้ออกจากงานไว้ก่อนในกรณีที่ถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาและปรากฏผลแห่งคดีถึงที่สุดแล้ว ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๔ โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ หรือต้องรับโทษจำคุกโดยคำสั่งของศาล ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ โดยไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่

(๓) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษตาม (๑) หรือ (๒) แต่ศาลรื้อการกำหนดโทษหรือให้รื้อการลงโทษหรือได้รับโทษอย่างอื่นนอกจาก (๑) หรือ (๒) ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๗๑ และดำเนินการทางวินัยตามข้อบังคับนี้ต่อไป

(๔) ในกรณีที่ในคำพิพากษาถึงที่สุดได้วินิจฉัยว่าผู้นั้นกระทำความผิดอาญา หรือมิได้มีการฟ้องคดีอาญาในกรณีที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๗๑ และถ้าการกระทำดังกล่าวมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย ก็ให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้ต่อไป

ในกรณีที่ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนตาม (๓) หรือ (๔) มีกรณีอื่นที่ถูกสั่งพักงานด้วย ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ โดยให้แสดงไว้ในคำสั่งด้วยว่าผู้นั้นยังไม่อาจกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ได้เนื่องจากอยู่ในระหว่างถูกสั่งพักงานในกรณีอื่น แต่ถ้าผู้นั้นได้พ้นจากงานตามข้อบังคับหรือระเบียบของ กกท. หรือมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น หรือได้ออกจากงานด้วยเหตุอื่นไปแล้ว หรือมีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน ไม่ต้องสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ แต่ให้แสดงเหตุที่ไม่สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ไว้ด้วย

ข้อ ๗๐ ในกรณีที่พนักงานผู้ใดมีกรณีที่ถูกดำเนินการทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาที่ไม่เข้าลักษณะตามข้อ ๕๔ และมีกรณีอื่นที่ผู้นั้นถูกสั่งพักงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนเมื่อปรากฏผลการสอบสวนพิจารณา หรือผลแห่งคดีถึงที่สุดในเรื่องที่มิได้มีคำสั่งพักงาน หรือให้ออกจากงานไว้ก่อน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หรือผู้นั้นกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด เว้นแต่เป็นโทษจำคุกสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้ดำเนินการตามข้อ ๕๔

(๒) ในกรณีที่ผู้นั้นกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้รอการดำเนินการตามข้อ ๕๔ ไว้ก่อนจนกว่าจะปรากฏผลการสอบสวนพิจารณา หรือผลแห่งคดีถึงที่สุดในกรณีอื่นนั้น จึงดำเนินการตามควรแก่กรณีต่อไป

(๓) ในกรณีที่สมควรให้ผู้นั้นออกจากงาน เนื่องจากหย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ หรือบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ ให้ดำเนินการให้ผู้นั้นออกจากงานได้

(๔) ในกรณีที่ผู้นั้นมิได้กระทำผิดวินัยในเรื่องนั้น ให้ส่งยุติเรื่อง

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่จะต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักงานผู้ใดกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือต้องสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนผู้ใดกลับเข้าปฏิบัติงาน ให้ผู้ว่าการสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่หรือกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งตามเดิม หรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน หรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ กกท. กำหนด ทั้งนี้ ผู้นั้นต้องมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งชั้นรองผู้ว่าการที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ ผู้อำนวยการฝ่าย หรือดำรงตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

ข้อ ๗๒ คำสั่งพักงาน คำสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อน คำสั่งให้เข้าปฏิบัติหน้าที่ หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่พนักงาน ให้มีสาระสำคัญตามที่ กกท. กำหนด

ข้อ ๗๓ เงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งพักงานให้เป็นไปตามข้อบังคับว่าด้วยการนั้น

หมวด ๕

การอุทธรณ์การลงโทษ

ข้อ ๗๔ พนักงานผู้ใดถูกสั่งลงโทษ หรือถูกสั่งให้ออกจากงานตามข้อบังคับของ กกท. ให้พนักงานผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวดนี้

ข้อ ๗๕ ให้ผู้ว่าการเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการในเรื่องอุทธรณ์การลงโทษ

ข้อ ๗๖ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งให้ออกจากงาน ให้ผู้อุทธรณ์ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อตนเองพร้อมด้วยสำเนาถูกต้องหนึ่งฉบับ ยื่นต่อผู้ว่าการภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง และให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนคนอื่นหรือมอบหมายให้คนอื่นอุทธรณ์แทนไม่ได้

ข้อ ๗๗ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้จะอุทธรณ์อาจยื่นคำร้องขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนก็ได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลหรือเอกสารอื่น ให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้ว่าการที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ทางการรักษาวินัยของพนักงาน เหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๗๘ ในกรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ให้ผู้ว่าการสั่งการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน

ข้อ ๗๙ ในกรณีอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากงาน หรือถูกสั่งให้ออกจากงาน เว้นแต่ปลดออก หรือไล่ออก เพราะกระทำผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ให้ผู้ว่าการวินิจฉัยสั่งการให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นซึ่งจะวินิจฉัยสั่งการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดังกล่าวไม่ได้ ก็ให้ขยายระยะเวลาได้อีกไม่เกินสิบห้าวัน และให้บันทึกเหตุความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

ข้อ ๘๐ ให้ผู้ว่าการมีอำนาจวินิจฉัยอุทธรณ์โดยเพียงแต่พิจารณาคำอุทธรณ์ เอกสาร และหลักฐานทั้งปวงในสำนวนความผิดที่เป็นเหตุให้อุทธรณ์ เว้นแต่เพื่อให้ข้อเท็จจริงได้ความชัดเจน ก็ให้มีอำนาจทำการสอบสวนเพิ่มเติมหรือสอบสวนใหม่ได้ โดยจะสอบสวนเองหรือให้ผู้ว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนขึ้นสอบสวนแทนก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำความในหมวด ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘๑ ให้ผู้ว่าการพิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าผู้ว่าการไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน ก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังประธานกรรมการภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ประธานกรรมการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ประธานกรรมการมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับกำหนดเวลาดังกล่าว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๘๒ ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้สอบสวนพนักงานผู้ใดโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และการสอบสวนนั้นยังไม่แล้วเสร็จ ให้ดำเนินการสอบสวนผู้นั้นตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ในขณะนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่การสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ แต่ยังไม่ได้มีการพิจารณาหรือพิจารณาดำเนินการแล้วแต่ยังมีได้ดำเนินการต่อไปให้เป็นไปตามผลการพิจารณา ให้การสอบสวนนั้นเป็นอันใช้ได้ ส่วนการพิจารณาและดำเนินการต่อไปให้ดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๘๓ ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนโดยถูกต้องตามกฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือหลักเกณฑ์ที่ใช้อยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และการสอบสวนหรือการพิจารณานั้นยังไม่เสร็จ ให้การสั่งพักงาน หรือสั่งให้ออกจากงานไว้ก่อนนั้นมีผลต่อไปจนกว่าจะมีการสั่งการเป็นอย่างอื่นตามข้อบังคับนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

รองนายกรัฐมนตรี

ประธานกรรมการการกีฬาแห่งประเทศไทย

แนวทางการสวทของ สำนักมาตรฐานวินัย ก.พ.

แนวทางการลงโทษทางวินัย

ลักษณะแห่งความผิดไม่ร้ายแรง ได้แก่ฐานความผิดดังต่อไปนี้

1. ฐานความผิด “ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม” เช่น

1.1 ปฏิบัติหน้าที่การเงินและบัญชี จัดทำหลักฐานการเบิกเกินกว่าจำนวนวันที่ลูกจ้างมาปฏิบัติงาน แล้วนำเงินส่วนที่เกินไปซื้อวัสดุอุปกรณ์ใช้ในราชการ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

1.2 ไม่ปฏิบัติงานตามลำดับที่ที่ส่งรับไว้ในทะเบียนรับเรื่องโดยลัดคิวให้แก่บุคคลอื่น (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

1.3 เลื่อนการจ่ายเงินเบี้ยเลี้ยงของเจ้าหน้าที่ผู้ขอเบิกออกไป 1 เดือน แล้วนำเงินจำนวนดังกล่าวไปซื้อวัสดุสำนักงานของราชการ ภายหลังได้นำเงินมาจ่ายให้เจ้าหน้าที่ครบถ้วนแล้ว (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

1.4 ไม่ชี้แจงข้อขัดข้องแก่ผู้มาติดต่อราชการ กรณีไม่สามารถดำเนินการได้โดยได้คืนหลักฐานและเงินที่รับไว้แก่ผู้มาติดต่อราชการ (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

2. ฐานความผิด “อาศัยหรือยินยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น” เช่น

2.1 นำรถยนต์ของทางราชการไปทำธุรกิจส่วนตัวในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ กับไม่ควบคุมกำกับการนำรถยนต์เก็บเข้าที่ เป็นเหตุให้ลูกจ้างประจำตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ นำรถคันดังกล่าวไปทำธุรกิจส่วนตัว และประสบอุบัติเหตุแต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้خذใจค่าเสียหายให้แก่ทางราชการและบุคคลภายนอกแล้ว (โทษภาคทัณฑ์)

2.2 นำเงินส่วนตัวของตนเอง และพรรคพวกให้ข้าราชการ และลูกจ้างกู้ยืมโดยคิดดอกเบี้ยและอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่เบิกจ่ายเงินเดือนหักเงินกู้จากเงินเดือนของผู้กู้ในแต่ละเดือนทั้งที่มีได้มีการมอบฉันทะให้รับเงินแต่อย่างใด (โทษภาคทัณฑ์)

2.3 นำรถยนต์บรรทุกทุกเล็กของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยขับไปเยี่ยมครอบครัวในวันศุกร์ แล้วขับกลับในวันอาทิตย์เป็นประจำ (โทษภาคทัณฑ์)

2.4 ใช้โทรสารของทางราชการเรียนจดหมายของบริษัทโฆษณาประชาสัมพันธ์ด้วยสิ่งพิมพ์อันมีลักษณะเป็นธุรกิจส่วนตัว (โทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน)

2.5 ละทิ้งหน้าที่ราชการไป 1 วัน อาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่ควบคุมดูแลสมุดบัญชีการลงเวลา มาปฏิบัติราชการ ทำการลงลายมือชื่อมาปฏิบัติราชการในวันดังกล่าว (โทษภาคทัณฑ์)

2.6 ได้ใช้หรือมีส่วนรู้เห็นให้ลูกจ้างชั่วคราว ตำแหน่งคนงานโปรดน้ำพรวนดินที่บ้านพักของตน เป็นครั้งคราว (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 1 เดือน)

2.7 สั่งซื้อสินค้าในนามของทางราชการ เพื่อใช้เป็นการส่วนตัวเมื่อไม่ชำระหนี้ ทำให้เจ้าหน้าที่หน่วยงานมีส่วนราชการ ภายหลังเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้ยินยอมรับสภาพหนี้และชดใช้หนี้บางส่วนให้แก่บริษัท ดังกล่าวแล้ว (โทษลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น)

2.8 นำรถยนต์ของทางราชการไปเยี่ยมญาตินอกเวลาราชการ แต่ขับโดยประมาท เกิดอุบัติเหตุได้รับความเสียหาย ภายหลังได้ซ่อมรถยนต์ จนใช้งานได้ดังเดิมแล้ว (โทษลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น)

3. ฐานความผิด “ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ” เช่น

3.1 ไม่ควบคุมดูแลตรวจสอบแบบพิมพ์ว่ามีอยู่ครบถ้วนถูกต้องหรือไม่เป็นเหตุให้แบบพิมพ์สูญหายไป 1 ฉบับ โดยไม่ทราบสาเหตุ (โทษภาคทัณฑ์)

3.2 เจ้าหน้าที่หัวหน้าหน่วยพัสดุไม่ควบคุมดูแลการจัดทำและจัดส่งหนังสือแจ้งความประจวบการการจัดซื้อไปยังสถานีวิจัยกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ส่งหนังสือแจ้งความไปยังสถานีวิจัยหลังจากได้มีการยื่นของประจวบการแล้ว ทำให้ไม่มีการประกาศทางสถานีวิทยุ (โทษภาคทัณฑ์)

3.3 ผู้บังคับบัญชาลงนามอนุมัติการลาของลูกจ้างไม่ถูกต้อง โดยดำเนินการเกี่ยวกับใบลาเพียง 2 ฉบับจากใบลาที่ยื่น 7 ฉบับของลูกจ้างดังกล่าว และปล่อยปละละเลยให้รับเงินค่าจ้างในวันที่ไม่ได้มาปฏิบัติงานตามปกติ อีกทั้งอนุมัติให้ลาออกโดยไม่ได้นำดำเนินการทางวินัยกรณีไม่มาปฏิบัติราชการแต่อย่างใด (โทษภาคทัณฑ์)

3.4 ไม่ระมัดระวังทำให้แบบพิมพ์สูญหายไป จำนวน 90 ฉบับ (โทษภาคทัณฑ์)

3.5 ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และหากผู้รับผิดชอบทางแพ่งได้นำสำนวน ซึ่งทำการสอบสวนเสร็จแล้ว ตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2532 เก็บไว้ในตู้เอกสารเพื่อตรวจสอบความถูกต้องแต่หลังสิ้น จนเวลาล่วงเลยถึงเดือนมีนาคม 2533 จึงนำออกมาเสนอผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน (โทษภาคทัณฑ์)

3.6 ได้สั่งราชการทางโทรศัพท์เพื่อให้ผู้มาติดต่อกลับบ้านได้ (โทษภาคทัณฑ์)

3.7 ทำต้นข้าวใบเสร็จรับเงินสูญหาย แต่ปรากฏว่าไม่มีการนำเอกสารที่สูญหายไปใช้ในทางมิชอบแต่อย่างใด (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 1 เดือน)

3.8 ไม่ส่งรถเข้าซ่อมให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ และเสียค่าซ่อมน้อยแต่ผิวนำรถออกไปใช้งาน จนกระทั่งรถอยู่ในสภาพที่ไม่สามารถจะใช้งานได้ต่อไป จึงนำมาซ่อมทำให้ค่าซ่อมสูงขึ้น (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 1 เดือน)

3.9 ไม่ทำรายงานอัตรากำลังของข้าราชการส่วนต่างๆ ให้กรมทราบ เมื่อผู้บังคับบัญชาเร่งรัดก็บอกว่าได้จัดส่งไปแล้ว แต่มากรมมาเตือน ก็เก็บหนังสือเตือนไว้ไม่แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ จนกระทั่ง

จัดทำรายงาน งวดที่ 2 เสร็จ ได้แก้ไขตัวเลขเป็นรายงานงวดที่ 1 ก่อนส่งกรมฯ เพื่อดำเนินการต่อไป (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

3.10 ไม่ตรวจสอบนับจำนวนและหมายเลขแบบพิมพ์ อีกทั้งไม่นำเก็บในตู้เอกสารทันทีที่ได้รับทำให้แบบพิมพ์สูญหาย (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

3.11 มอบให้ลูกจ้างชั่วคราวไปถอนเงิน เพื่อใช้ในราชการเพียงลำพังคนเดียว เป็นเหตุให้ลูกจ้างชั่วคราวทุจริตยกเงินไปจำนวนหนึ่ง นอกจากนี้ยังไม่ได้ทำบันทึกการรับจ่ายเงิน ซึ่งเป็นงานในหน้าที่ทำให้ไม่สามารถทราบได้ว่ามีการทุจริตเกิดขึ้นจนกระทั่ง สตง.ตรวจพบ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

3.12 ไม่คอยอยู่ปฏิบัติหน้าที่มีจะทำให้ผู้อื่นทำหน้าที่แทนเสมอ ทำให้เกิดการผิดพลาดในการปฏิบัติงานใช้เวลาราชการ และสถานที่ราชการประกอบธุรกิจส่วนตัว ผู้บังคับบัญชาว่ากล่าวตักเตือนหลายครั้งแล้วแต่ไม่เชื่อฟัง (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

3.13 ได้รับคำสั่งแต่งตั้งให้ย้ายไปดำรงตำแหน่งใหม่ แต่ไม่ส่งมอบงานในหน้าที่ให้แก่ผู้รับหน้าที่ใหม่หลีกเลี่ยงไม่ส่งมอบงานในหน้าที่ภายในระยะเวลาอันสมควร (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

3.14 มีงานค้างอยู่ในความรับผิดชอบจำนวน 35 เรื่องผู้บังคับบัญชาให้สะสางงานค้างภายใน 2 เดือนระยะเวลาล่วงเลยไป 4 เดือนยังมีงานค้างอยู่อีก 23 เรื่อง นอกจากนี้ ในการขอลาป่วย ไม่เสนอหรือจัดส่งใบลาต่อผู้บังคับบัญชาก่อนหรือในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

4. ฐานความผิด “ไม่อดสาเหและไม่เอาใจใส่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ” เช่น

4.1 เจ้าหน้าที่พัสดุ ไม่จ่ายน้ำมันโดยไม่ได้จดเลขมิเตอร์ไว้เป็นหลักฐาน เป็นเหตุให้น้ำมันสูญหายไปวันเดียว 470.8 ลิตร โดยไม่ปรากฏผู้มีน้ำมันไปหรือจ่ายน้ำมันเกินบัญชี (โทษภาคทัณฑ์)

4.2 ปล่อยปละละเลยไม่เอาใจใส่ ตรวจสอบจำนวนภาษีอากรให้แล้วเสร็จภายใน 2 ปีนับแต่วันออกหมายเรียก โดยไม่แสดงเหตุผล เพื่อขออนุมัติผู้บังคับบัญชาขยายเวลาตามระเบียบ (โทษภาคทัณฑ์)

4.3 มีหน้าที่ในการเก็บเงินแต่ไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด เป็นเหตุให้ย้ายออกเงินค่าสาธารณูปโภคไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว จำนวน 47,754 บาท (โทษภาคทัณฑ์)

4.4 ได้รับเอกสารสัญญารับสภาพหนี้ของผู้ต้องรับผิดชอบทางแพ่งมาดำเนินการต่อแต่ไม่รีบดำเนินการกลับมอบหมายให้เจ้าหน้าที่ระดับรองลงไปดำเนินการแทนจนกระทั่งบุคคลทั้งสองพ้นจากตำแหน่งไปก็ยังไม่มีการบังคับผู้ต้องรับผิดชอบ ตามสัญญารับสภาพหนี้ชำระหนี้แต่อย่างใด (โทษภาคทัณฑ์)

4.5 ร่วมกันลงลายมือชื่อในวันตรวจการจ้างซ่อมแซมบ้านพักสองหลังว่าผู้รับจ้างทำการซ่อมถูกต้องแล้ว แต่ปรากฏว่าการซ่อมแซมไม่ถูกต้องตามสัญญา 21 รายการ เป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 1 เดือน)

4.6 ลงชื่อในใบเสร็จรับเงินไว้ล่วงหน้า เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่นำไปใช้ประกอบการทุจริตแล้วเบียดบังเอาเงินของทางราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

4.7 ได้ร่วมกันตรวจรับงานจ้างไม่เป็นไปตามแบบแปลนที่ระบุไว้ในสัญญา และราชการได้รับความเสียหายภายหลังผู้รับเหมาได้خذใช้เงินค่าเสียหายคืนให้แก่ทางราชการแล้ว (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

4.8 ได้นำแบบพิมพ์บางส่วนไปเก็บรักษาไว้ที่บ้านพักโดยพลการ และปล่อยปละละเลยให้ถูกปลวกกัดกินเสียหายและไม่รายงานผู้บังคับบัญชา เพื่อสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบแบบพิมพ์เพื่อทำลายเอกสารกลับใช้ให้ผู้อื่นเผาแบบพิมพ์ที่ชำรุดดังกล่าวเมื่อเผาแล้วก็ไม่รายงานผู้บังคับบัญชา (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)

4.9 รับผิดชอบในการขยายเวลาเบิกจ่ายเงินงบประมาณค่าก่อสร้างแต่ได้ดำเนินการขอขยายเวลาเบิกเงินงบประมาณไม่ทันกำหนดเวลาเป็นเหตุให้ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างได้ (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

5. ฐานความผิด “ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความประมาทเลินเล่อ” เช่น

5.1 แบบพิมพ์สูญหายไปขณะอยู่ในความรับผิดชอบของตน (โทษภาคทัณฑ์)

5.2 มีหน้าที่เก็บรักษาเงินค่าผ่อนส่งรถจักรยานยนต์ และนำเงินส่งคลังจังหวัด แต่ได้มอบหมายให้ลูกจ้างประจำนำเงินที่เก็บรักษาไว้ส่งคลังจังหวัดแทน ปรากฏว่าลูกจ้างคนดังกล่าว ได้ถือโอกาสยักยอกเงินแล้วหลบหนีไป แต่ภายหลังเจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้หาเงินมาส่งใช้คืนครบถ้วนแล้ว (โทษภาคทัณฑ์)

5.3 ขับรถยนต์ของทางราชการ แชนพ่นารถคันอื่นแต่ไม่พ่น เป็นเหตุให้ชนกับรถที่วิ่งสวนมาได้รับความเสียหายและมีผู้บาดเจ็บ แต่มาได้خذใช้ค่าเสียหายแก่คู่กรณี และซ่อมรถยนต์ของทางราชการใช้การได้ตามปกติแล้ว (โทษภาคทัณฑ์)

5.4 เจ้าหน้าที่พิมพ์ผิดทำสำนวนที่ส่งมาพิมพ์หายในการส่งมอบไม่ปรากฏหลักฐานการรับส่งต่อมาสำนวนนั้นหาไม่พบ แต่กรณียังไม่เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง เนื่องจากสำนวนในคดีที่หาไม่พบนั้นถึงที่สุดแล้ว (โทษภาคทัณฑ์)

5.5 ขับรถยนต์ของทางราชการไปปฏิบัติราชการเกิดอุบัติเหตุชนกับรถบรรทุกสิบล้อสองคันซึ่งวิ่งสวนมาในลักษณะจะชนกัน ทำให้รถยนต์ของทางราชการได้รับความเสียหายและเจ้าหน้าที่ได้خذใช้ค่าเสียหายให้แก่ราชการแล้ว (โทษภาคทัณฑ์)

5.6 ขณะปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรประจำสำนักงานได้อ่านหนังสือนอกมุ้งและจุดยากันยุงไว้เมื่อเข้านอน ลืมดับยากันยุงเป็นเหตุให้ไฟลุกไหม้มุ้งและที่นอนทั้งหมดและไหม้ทรัพย์สินของทางราชการ เสียหายเล็กน้อย (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

6. ฐานความผิด “ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายระเบียบของทางราชการตามมติ คณะรัฐมนตรีและนโยบายของรัฐบาล” เช่น

6.1 นำเงินส่งเกินกำหนดเวลา (มีการกระทำผิดวินัยเป็นจำนวนมากกระดัดโทษจะพิจารณาเป็น รายๆไป)

6.2 แต่งตั้งข้าราชการระดับ 1 เป็นประธานคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ ซึ่งไม่เป็นไปตามระเบียบ สำนักราชการรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ กำหนดให้ประธานฯ เป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป (โทษภาคทัณฑ์)

6.3 ได้ขออนุมัติทำการจ้างเหมาก่อสร้างแล้วให้ผู้เสนอราคาได้ทำงานล่วงหน้าก่อนทำสัญญา จ้างเหมา ซึ่งเป็นการฝ่าฝืนระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุพ.ศ. 2521 (โทษภาคทัณฑ์)

6.4 ระเบียบกำหนดให้ดำเนินการแล้วเสร็จ ภายใน 45 วัน แต่ดำเนินการใช้เวลานานถึง 14 เดือน ก่อนหน้านั้นผู้บังคับบัญชาเรียกมาว่ากล่าวตักเตือนก็ยังเพิกเฉย (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

6.5 ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการเก็บรักษาเงินกลับมอบบุญแจ และดวงตราประจำครั้งไว้กับ เจ้าหน้าที่ เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ทุจริตเงินค่าธรรมเนียมไป เป็นเงิน 21,115 บาท (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

6.6 ลงรับในบัญชีผิดพลาดเงินขาดบัญชีไป 45 บาท และไม่บันทึกรายการรับเงินในบัญชีเงินสด ด้วยเมื่อ สดง. มาตรวจพบจึงไม่นำเงินลงบัญชี (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

7. ฐานความผิด “เปิดเผยความลับของทางราชการ” เช่น

7.1 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 นำความลับเกี่ยวกับการพิจารณาความดีความชอบพิเศษ 2 ชั้น ไปเปิดเผยก่อนที่จะมีคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนประจำปี (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

7.2 ได้รับคำสั่งให้ทำการตรวจค้น แล้วนำเรื่องการตรวจค้นไปแจ้งให้ผู้ที่จะถูกตรวจค้นทราบ ล่วงหน้า ทำให้การตรวจค้นไม่เป็นผลเท่าที่ควร (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 6 เดือน)

8. ฐานความผิด “ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา” เช่น

8.1 มีหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการ เข้ามารับเวรล่าช้าเป็นเหตุให้ไม่มีผู้เชิญธงชาติลงจาก ยอดเสา (โทษภาคทัณฑ์)

- 8.2 นักวิชาการได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาให้ตรวจสอบการรับจ่ายเงินประจำวันแต่ไม่ตรวจสอบหลักฐานการรับเงินกับรายการในสมุดเงินสดว่าตรงกันหรือไม่ เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีนำค่าเปรียบเทียบกับไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษภาคทัณฑ์)
- 8.3 ไม่ได้มาอยู่เวรในสำนักงาน เนื่องจากไปหามารดาซึ่งป่วยหนักและไม่สามารถกลับมาอยู่เวรได้ทัน และไม่ได้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อสั่งการให้ผู้อื่นมาอยู่เวรแทนแต่อย่างใด (โทษภาคทัณฑ์)
- 8.4 เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชีไม่ดำเนินการให้กับผู้มาติดต่อให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาหนึ่งชั่วโมง โดยไม่มีเหตุผลอันควรทั้งที่ทราบว่าผู้บังคับบัญชาสั่งการเรื่องการเสียภาษีประจำปีให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งชั่วโมง (โทษภาคทัณฑ์)
- 8.5 ไม่ยอมเข้าพบผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งการด้วยวาจาเพื่อจะสอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ แต่กรณียังไม่ถึงกับเกิดความเสียหายแก่ราชการ (โทษภาคทัณฑ์)
- 8.6 ได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าของเรื่อง และเป็นเลขานุการคณะทำงาน แต่ได้ทำบันทึกข้อความถึงผู้บังคับบัญชา อ้างว่าไม่สันทัดที่จะปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวขอให้มอบหมายงานแก่ผู้อื่นแทน และปฏิเสธไม่ยอมปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว (โทษภาคทัณฑ์)
- 8.7 มีหน้าที่อยู่เวรและเป็นหัวหน้าเวรตั้งแต่เวลา 08.30 – 16.30 น. แต่มาอยู่เวรเมื่อเวลา 13.30 น. โดยอ้างว่าลืมนอกงานนี้ได้แก่ใช้บันทึกสมุดตรวจเวร โดยความยินยอมของผู้ตรวจเวรจากข้อความ “ไม่พบหัวหน้าเวรเนื่องจากยังมาไม่ถึง” เป็นว่า “ตรวจเวรแล้วเหตุการณ์ทั่วไปปกติ” (โทษภาคทัณฑ์)
- 8.8 ขณะทำหน้าที่เวรได้ชักชวนเพื่อน ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมานั่งดื่มสุราในบริเวณสำนักงานเมื่อผู้บังคับบัญชาห้ามปรามให้เลิกกระทำดังกล่าวและแสดงกิริยาจาไม่พอใจผู้บังคับบัญชา (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 8.9 เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป 6 ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานธุรการไม่รายงานเรื่องที่ลูกจ้างประจำกระทำผิดวินัย ตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาจนกระทั่งเวลาล่วงเลยมาถึง 2 ปีเศษ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 8.10 บุคลากร 6 ได้สั่งให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายบรรจุแต่งตั้ง ถ่ายเอกสารสมุดประวัติของผู้บังคับบัญชาสูงสุดมาเก็บไว้ 1 ชุด ทั้งที่ได้มีคำสั่งห้ามมิให้ถ่ายเอกสารดังกล่าวอย่างเด็ดขาด (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 8.11 ได้รับคำสั่งให้ไปร่วมปฏิบัติภารกิจกับคณะ แต่กลับปฏิเสธและแสดงกิริยาไม่สุภาพเอา पैมงานมาโยนใส่โต๊ะทำงานของผู้อำนวยความสะดวกนำผู้ร่วมงานอื่นพร้อมกับพูดว่า “เอาคืนไปไม่ทำ” แล้วเดินออกจากห้องไป (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

8.12 ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการตรวจสอบสภาพบ้านเช่า แล้วไม่ได้ไปตรวจสอบสภาพบ้านเช่าจริง แต่ลงนามในรายงานการตรวจว่าอนุญาตให้เช่าได้ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

8.13 นิตินร 4 ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งกรมฯ ซึ่งสั่งให้กรอกแบบแสดงผลงานตามแบบประจำเดือน โดยอ้างว่าลืม (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

8.14 ไม่ไปร่วมประชุมตามที่คุณบังคับบัญชามอบหมายโดยอ้างว่าต้องเสีย นอกจากนี้ไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามปริมาณที่กำหนดทำให้งานค้างค้ำจำนวนมาก จนผู้บังคับบัญชาต้องมอบหมายให้ผู้อื่นปฏิบัติแทน (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

8.15 รับจ้างทำบัญชีให้ร้านค้า แต่การกระทำไม่ก่อให้เกิดการเสียหายเสียภาษีแต่อย่างใด (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

9. ฐานความผิด “รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา” เช่น

9.1 เจ้าหน้าที่ระบบงานคอมพิวเตอร์ได้รับอนุญาตให้ลาไปต่างประเทศตั้งแต่วันที่ 14 เมษายน - 8 พฤษภาคม 2540 แต่ออกเดินทางไปต่างประเทศ ตั้งแต่วันที่ 6 เมษายน 2540 โดยลาพักผ่อนและลาป่วย ซึ่งปรากฏว่าไม่ได้ป่วยจริง แต่ลาเพื่อให้ขาดราชการและการไปต่างประเทศในช่วงดังกล่าว มีได้ขออนุญาตแต่อย่างใด (โทษภาคทัณฑ์)

9.2 รายงานผู้บังคับบัญชาว่านารถจักรยานยนต์ออกปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้ว รถจักรยานยนต์สูญหายไป ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าได้ขับออกไปรับประทานอาหารเช้าและทำธุระส่วนตัว แต่ภายหลังได้ซื้อรถจักรยานยนต์คันใหม่มาทดแทนใช้คืนแก่ทางราชการแล้ว (โทษภาคทัณฑ์)

9.3 ได้ยื่นใบลาต่อผู้บังคับบัญชาในรอบปีงบประมาณจำนวน 31 ครั้ง รวม 69 วัน เนื่องจากมีภาระดูแลบุตรที่ยังเล็กอยู่ระหว่างการศึกษา 3 คนกับยายอายุ 90 ปี เมื่อบุตรป่วยจึงต้องคอยดูแล และบางวันไม่มีเงินไปทำงานต้องยื่นใบลาป่วยเป็นเท็จ (โทษภาคทัณฑ์)

9.4 ได้เสนอเอกสารประกาศ และสอบคัดเลือกอันเป็นเท็จต่อผู้บังคับบัญชา โดยแสดงว่าตนเป็นผู้ผ่านการสอบคัดเลือก เพื่อประกอบการประเมินให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น (โทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน)

9.5 รับอยู่เวรรักษาการแทนผู้อื่นได้ลงชื่อรับเวรเวลา 16.30 น. ครั้นเวลา 17.00 น. ได้หายไป โดยไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่แล้วรายงานผู้บังคับบัญชาว่าต้องเดินรุ่งขึ้นบันทึกชี้แจงหัวหน้าเวรว่าไม่มีเงินรับประทานอาหารเช้าตั้งแต่กลางวันตอนเย็นจึงกลับบ้าน (โทษภาคทัณฑ์)

9.6 เจ้าหน้าที่สองคนได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการ เพื่อรับรถยนต์และของขวัญหลายรายการบุคคลทั้งสองไม่ได้เดินทางไปและกลับด้วยกันแต่ได้ทำเรื่องขอเบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการและกลับพร้อมกัน เป็นเหตุให้การจัดทำเอกสารการเดินทางครั้งนี้ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)

- 9.7 รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา โดยปลอมแปลงใบรับรองแพทย์จากสมควรได้รับการพักผ่อน 2 วัน แต่เป็น 12 วัน (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)
- 9.8 แก้ไขใบรับรองแพทย์ จากเดิมเห็นควรอยู่รักษาเป็นเวลา 1 วันแต่เป็น 4 วัน โดยเจตนาที่จะได้มีวันลามากขึ้น (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)
- 9.9 มีหน้าที่เข้าตรวจการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่เวรรักษาการณ์กลางคืนได้บันทึกรายงานว่า เหตุการณ์ทั่วไปปกติ ทั้งที่ทราบว่าเจ้าหน้าที่เวรถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมในข้อหาลักลอบเล่น การพนันต่อมามีบัตรสนเท่ห์เรื่องดังกล่าว ก็รายงานข้อกล่าวหาตามบัตรสนเท่ห์ที่ไม่มีมูลความจริง อันเป็นการปกปิดความผิดของผู้ได้บังคับบัญชาและรายงานเท็จ (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)
- 9.10 รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชาว่าส่งหมายเรียกแล้วต่อมาได้บรรเทาพลร้ายให้ผู้ถูกหมายเรียก และเรียกมาพบภายในกำหนดเวลา (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)
- 9.11 สมมุติข้อเท็จจริง และพยานบุคคล โดยไม่ได้ออกไปสืบเสาะหรือสอบปากคำแต่อย่างใด แต่ข้อเท็จจริงในส่วนที่เป็นรายงานเท็จนั้น ไม่ใช่สาระสำคัญ (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)
- 10. ฐานความผิด “ไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ” เช่น**
- 10.1 ไม่ส่งมอบบ้านพักตามระเบียบ (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.2 ไม่เดินทางไปรายงานตัวช่วยราชการภายในกำหนดเวลา และไม่รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ ถึงสาเหตุที่ไม่สามารถเดินทางได้ภายในกำหนดเวลา (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.3 ไม่ส่งใบลาตามระเบียบว่าด้วยการลาแต่จัดส่งใบลาในวันที่ผู้บังคับบัญชาเรียกมาสอบถาม และผู้บังคับบัญชามีได้อนุญาตการลา (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.4 ไม่ลงชื่อและเวลามาปฏิบัติราชการรวม 5 วัน และไม่ลงเวลากลับรวม 13 วัน (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.5 ขาดราชการโดยอ้างว่าป่วย โดยไม่มีใบรับรองแพทย์ประกอบการลาตามระเบียบ (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.6 ถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีล้มละลายและถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว แต่ไม่รายงานการถูกฟ้อง คดีให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบ (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.7 หลีกเลี่ยงลาสิกขาบท แล้วไม่แจ้งเหตุขัดข้องให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ถึงเหตุที่ไม่อาจกลับมา ปฏิบัติราชการได้ในเวลาอันสมควร (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.8 ใช้สิทธิ์เบิกค่าเช่าบ้านแต่เช่าพักอาศัยเพียง 6 เดือน หลังจากนั้นได้ย้ายออกไปเช่าบ้านใหม่แต่ ยังใช้หลักฐานการเช่าบ้านเดิม และไม่แจ้งต้นสังกัดทราบ (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.9 ถ้ายูระดับเหรียญดิดลงใน ก.พ.7 โดยยังไม่ได้รับพระราชทานเหรียญ (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.10 ไม่ยื่นใบลาป่วยในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ (โทษภาคทัณฑ์)

- 10.11 ไม่รายงานการถูกจับกุมดำเนินคดีข้อหาหลักในการเล่นการพนันให้ผู้บังคับบัญชาทราบ (โทษภาคทัณฑ์)
- 10.12 ลงชื่อในสมุดลงเวลาปฏิบัติราชการแทนเพื่อนซึ่งไม่ได้มาปฏิบัติราชการ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 10.13 เข้าศึกษาภาคสมทบโดยไม่ได้ออออนุญาตผู้บังคับบัญชา ตามระเบียบและใช้เวลาราชการไปศึกษาบางครั้งกับลาป่วย 1 วัน โดยไม่ยื่นใบลาป่วยตามระเบียบว่าด้วยการลา (โทษตัดเงินเดือน 10%เป็นเวลา 1 เดือน)
- 10.14 ไม่ยื่นใบลาในทันทีแต่จัดส่งใบลาพร้อมใบรับรองแพทย์ เมื่อผู้บังคับบัญชาทวงถาม (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 1 เดือน)
- 10.15 ให้เพื่อนปลอมลายมือชื่อของตนในสมุดลงเวลา เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาเข้าใจว่ามาทำงาน (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 1 เดือน)
- 10.16 ไม่ยื่นใบลาป่วยในวันแรกที่มาปฏิบัติราชการ และผู้บังคับบัญชาไม่อนุญาตการลาเพราะเห็นว่าเป็นการลาเท็จ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 10.17 ไม่ขออนุญาตผู้บังคับบัญชา เมื่อออกนอกเขตจังหวัด และหยุดราชการ เมื่อลาป่วยแต่ไม่ส่งใบลาทั้งที่สามารถกระทำได้ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 10.18 มาปฏิบัติหน้าที่ราชการแต่ไม่ได้ลงชื่อ และเวลามาปฏิบัติราชการ ด้วยตนเองกลับใช้ให้ผู้อื่นลงชื่อ และเวลาปฏิบัติราชการแทน (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 10.19 ลงลายมือชื่อโดยไม่มีอำนาจ และเป็นผู้กำหนด และลงเลขออกหนังสือวันเดือนปีออกหนังสือเอง โดยไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 10.20 ใช้สิทธิเบิกค่าเช่าบ้านพัก โดยไม่ได้พักอาศัยอยู่บ้านเช่าหลังดังกล่าว เป็นเวลา 5 เดือน หลังจากหักทวง จึงได้คืนเงินค่าเช่าบ้านให้แก่ทางราชการ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 10.21 ยื่นใบลาแต่ไม่ได้แนบใบรับรองแพทย์มายืนยันการลาป่วยผู้บังคับบัญชาจึงไม่อนุญาตการลา (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 10.22 เบิกเงินค่าช่วยเหลือบุตร และค่ารักษาพยาบาลบุตร จำนวน 2 คน หลังจากยกบุตรให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่น เนื่องจากไม่ทราบหลักเกณฑ์ต่อมาได้นำเงินที่เบิกไปทั้งหมดส่งคืนกองคลัง (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)
- 10.23 ไม่มาปฏิบัติงานแต่ขอให้บุคคลอื่นลงชื่อแทน รวม 5 ครั้ง (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)

10.24 มาปฏิบัติราชการแต่ไม่ลงชื่อในสมุดลงเวลา รวม 6 วัน ละทิ้งหน้าที่ราชการ 4 วันโดยไม่ยื่นใบลาถลันแก่ผู้บังคับบัญชาหรือผู้ได้รับมอบหมาย (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

10.25 ขาดราชการโดยไม่ได้รับรายงานผู้บังคับบัญชาทราบถึงสาเหตุจำเป็นที่มาปฏิบัติราชการไม่ได้ (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

10.26 ใช้โทรศัพท์ทางไกลโดยไม่ได้รับอนุญาตรวม 29 ครั้ง (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

11. ฐานความผิด “ละทิ้งหน้าที่ราชการ” เช่น

11.1 ละทิ้งเวรรักษาการณออกไปรับประทานอาหาร โดยไม่ได้ขออนุญาตผู้บังคับบัญชากลับมานั่งคุยกับเพื่อนจนกระทั่งเลิกงาน (โทษภาคทัณฑ์)

11.2 ละทิ้งหน้าที่ราชการไป 5 วัน เพื่อออกติดตามลูกหนี้ที่ตนค้าประกัน (โทษภาคทัณฑ์)

11.3 นำสุรามาดื่มบนที่ทำงาน ขาดราชการ มีอาการเมาสุรา ตลอดทั้งวัน บางครั้งก่นอนหลับบนโต๊ะทำงาน (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

11.4 ละทิ้งปฏิบัติราชการ และละทิ้งหน้าที่ราชการ ออกไปทำธุระโดยไม่ได้รับอนุญาตผู้บังคับบัญชา (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

11.5 ใช้เวลาในการเดินทางไปรายงานตัวนานเกินสมควร (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

11.6 มาปฏิบัติหน้าที่ราชการไม่สม่ำเสมอ ละทิ้งหน้าที่ราชการไปช้านอกงานเป็นประจำ ผู้บังคับบัญชาตักเตือนแล้ว ก็ไม่ดีขึ้นเข้าไปในสถานที่อื่นไม่สมควร และคบบายไม่เลือกหน้า (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

11.7 เข้าปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรล่าช้า ในสภาพมีเมาสุรา และลงเวลาเข้าปฏิบัติหน้าที่ไม่ตรงกับความจริง (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

11.8 เบียดบังเวลาราชการไปทำธุระส่วนตัว และไม่ดำเนินการกับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาซึ่งกระทำความผิด (โทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน)

11.9 ไม่รีบกลับมารายงานตัวปฏิบัติหน้าที่ราชการ เมื่อครบกำหนดการลาศึกษาต่อ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

11.10 ไม่จัดส่งใบลาและไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา กลับเพิกเฉยไม่ยอมชี้แจงข้อเท็จจริงให้ผู้บังคับบัญชาทราบ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

11.11 มาทำงานสายและกลับก่อนเวลา ละทิ้งหน้าที่ราชการ รวม 7 วัน ไม่ได้ยื่นใบลาป่วยในวันแรกที่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการ กับลงชื่อในสมุดมาปฏิบัติราชการย้อนหลัง ในวันที่ขาดราชการ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

11.12 หน้าที่เข้าเวรแต่ออกไปทำธุระส่วนตัว โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชาเมื่อเกิดเพลิงไหม้ ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการเสียหายเล็กน้อย (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

11.13 ละทิ้งหน้าที่ราชการขั้รยยนต์ส่วนกลาง ออกไปบ้านพักโดยไม่ขออนุญาตผู้มีอำนาจและได้ ขั้รยยนต์จนเสไฟฟ้าต่อมาได้ใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

11.14 ลาศึกษาต่อแต่ถูกจำหน่ายชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา และไม่มารายงานตัวเข้าปฏิบัติ ราชการในวันทีรรู้ว่าหมดหน้าที่จะเป็นนักศึกษา (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

12. ฐานความผิด“ไม่สุภาพเรียบร้อย”เช่น

12.1 พุดจาทำทายและด่าว่าด้วยถ้อยคำหยาบคาย และเดินด่าทั้งภายในและภายนอก สำนักรงาน (โทษภาคทัณฑ์)

12.2 กล่าวหาและตำหนิผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ด้วยถ้อยคำไม่สุภาพ (โทษภาคทัณฑ์)

12.3 ทำร้ายเพื่อนข้าราชการได้รับบาดเจ็บ (โทษภาคทัณฑ์)

12.4 เกิดโทสะทำทายลูกจ้างประจำ ออกไปชกต่อยข้างนอกสำนักรงาน (โทษภาคทัณฑ์)

12.5 ชกต่อยเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีดได้รับบาดเจ็บ (โทษภาคทัณฑ์)

12.6 พุดจาคุด่าเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ด้วยถ้อยคำหยาบคายเข้าไปทำร้ายและผลักรก (โทษภาคทัณฑ์)

12.7 กล่าววาจา“ทำไมต้องมาแสนรื่องของกูคนอย่างมึงอำปากก็เห็นลั่นไก” (โทษภาคทัณฑ์)

12.8 ตบหัวหน้าฝ่ายซึ่งทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนรื่องการทำงานไม่เรียบร้อย (โทษภาคทัณฑ์)

12.9 ใช้วาจาไม่สุภาพเรียบร้อย และแสดงกริยาก้าวร้าวต่อผู้บังคับบัญชา (โทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน)

12.10 ดุด่าข้าราชการอื่น ด้วยถ้อยคำอันหยาบคายเป็นประจำ แสดงกริยามารยาทไม่เรียบร้อย ทะเลาะกับเพื่อนร่วมงานบ่อยครั้ง ถึงขั้นจะทำร้ายร่างกายข้าราชการที่เป็นสตรี (โทษตัดเงินเดือน 5%เป็นเวลา 2 เดือน)

12.11 ชกต่อยหัวหน้าฝ่ายบริหาร เนื่องจากไม่พอใจที่เรียกให้ยื่นเอกสารเพิ่มเติมประกอบรื่อง ยืมเงินทรวง (โทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 2 เดือน)

12.12 ไม่แสดงความเคารพยำเกรง และให้เกิดิผู้บังคับบัญชา ขณะเดินตรวจดูความเรียบร้อย ในการปฏิบัติงาน และพุดจากระทบกระเทียบ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

12.13 เคาะประทุ้อ้องผู้บังคับบัญชาจนโซค้อพประทุหลุดและเข้าไปในห้องประชุมเล็กใช้มือสอง ข้างจับไหลข้าราชการหญิงเขยออย่างแรงพร้อมกับพุดว่า“กูจะเอามึงทำเมีย”

(โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

12.14 เสพสุราเมึนเมาพุดจาดูหมึนทําทายผู้บ้ํงค้บบัญญัติหําราชการ และประชาชน

(โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

12.15 แสดงอารมณัโกรธชู้อาฆาตผู้บ้ํงค้บบัญญัติและเหวียงใบลาออกลงบนโต๊ะผู้บ้ํงค้บบัญญัติพร้อมพุดคําวา “ผมขอลาออกขอให้เซ็นให้ผมเดี๋ยวนั้” ต่อหน้าข้าราชการหลายคน

(โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

12.16 ชู้หน้าคําเพือนข้าราชการด้วยความเข้าใจผิดว่าถูกกลั่นแกล้ง

(โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

12.17 โตเถียงกับเพือนข้าราชการชู้อาวุธปืนออกมาทําทะยิง และใช้อาวุธปืนตีไปที่ศีรษะจนเพือนข้าราชการได้รับบาดเจ็บ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

12.18 เสพสุราจนมีอาการเมึนเมา ใช้มือจับกันลูกจ้างชั่วคราว ซึ่งเป็นสตรีกล่าววาจาไม่สุภาพก้าวร้าว ขวนขวิวทักกับเพือนร่วมงานและผู้บ้ํงค้บบัญญัติ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

12.19 เสพสุราจนมีอาการเมึนเมา แสดงกริยาไม่สุภาพเรียบบร้อยต่อหน้าเพือนข้าราชการและราษฎรกล่าววาจาหยาบคายผ่านเครื่องขยายเสียง นอกจากนั้นได้กล่าวถ้อยคําลวมลามข้าราชการสตรี (โทษลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น)

12.20 ใช้มิดปอกผลไม้ทําร้ายร่างกายข้าราชการอื่น ต่อมาสำนึกผิดจึงได้ขอโทษและคู้กรณีไม่ติดใจเอาความแต่อย่างใด (โทษลดชั้นเงินเดือน 1 ชั้น)

13. ความผิด “ไม่รักษาความสามัคคี” เช่น

13.1 ขว้างที่ทับกระดาดเข้าไปในห้องข้าราชการอื่น และห้องตัวเองเป็นเหตุให้กระจุกประตูแตก

(โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)

13.2 ใช้กําลังทําร้ายเพือนข้าราชการบริเวณแขนซ้ายเป็นรอยฟกช้ำผู้ถูกทําร้ายไม่ได้แสดงอาการตอบโต้แต่อย่างใด (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

14. ฐานความผิด “ไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่” เช่น

14.1 บาดหมางโกรธเคืองกับเพือนข้าราชการ เป็นเหตุให้เกิดผลกระทบถึงการปฏิบัติงานในหน้าที่และมีส่วนร่วมรู้เห็นในการประชุมวางแผนกับกลุ่มเดินขบวน เพื่อมิให้ตนเองต้องย้ายไปรับตำแหน่งใหม่ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

14.2 ถูกหักทวงจากเพื่อนข้าราชการที่ปฏิบัติงานร่วมกัน จึงเกิดความไม่พอใจจนทำให้การประสานงานระหว่างบุคคลทั้งสองมีปัญหา เนื่องจากไม่พูดจากัน (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)

15. ฐานความผิด “ไม่ต้อนรับให้ความสะดวกไม่ให้เป็นธรรมไม่ให้การสงเคราะห์ ดูหมิ่นเหยียดหยามกดขี่หรือข่มเหงประชาชนผู้ติดต่อราชการ” เช่น

15.1 ไม่ดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานให้แก่ประชาชนที่มาติดต่อ โดยละเอียดและไม่ให้คำแนะนำที่ชัดเจน เพียงพอ เป็นเหตุให้ผู้มาติดต่อราชการจำต้องติดต่อหลายครั้ง (โทษภาคทัณฑ์)

15.2 บ่นกับตัวเองด้วยเสียงอันดังขณะปฏิบัติหน้าที่และต่อหน้าประชาชนผู้มาติดต่อราชการ ซึ่งเป็นชาวไทยผู้นับถือศาสนาอิสลามว่า “ทำงานเหมือนหมูเหมือนหมาแล้วยังไม่ได้ตีก” (โทษภาคทัณฑ์)

15.3 เรียงลำดับผู้มาติดต่อราชการผิดพลาดผู้มาติดต่อราชการหักทวงที่ไม่แก้ไขกลับพูดจาทำทนาย (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

16. ฐานความผิด “กระทำหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการหาผลประโยชน์อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน” เช่น

16.1 ร่วมกับบุคคลภายนอกอีก 2 คน ออกเงินกู้โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 10 ต่อเดือน ได้รับผลประโยชน์แล้วนำมาแบ่งกัน (โทษภาคทัณฑ์)

16.2 ได้รับเงินค่าตอบแทนครั้งละไม่เกิน 500 บาท ในการช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้มาติดต่อทั้งๆ ที่ตนไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องแต่อย่างใด (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

17. ฐานความผิด “ประพฤติชั่วไม่ร้ายแรงประพฤติตนไม่สำรวม” เช่น

17.1 ให้อภัยคำเป็นพยานรับรองทั้งๆ ที่ไม่รู้เหตุการณ์ (โทษภาคทัณฑ์)

17.2 ไม่ชำระค่าเลี้ยงดูบุตร ตามคำสั่งศาลทั้งที่มีทรัพย์สินเพียงพอทำให้ภรรยาเดิมและบุตรได้รับความเดือนร้อน (โทษภาคทัณฑ์)

17.3 ถูกแจ้งความดำเนินคดีเกี่ยวกับเช็คแต่ภายหลังประนีประนอมยอมความกันได้ (โทษภาคทัณฑ์)

17.4 ขับรถยนต์โดยประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายลงโทษจำคุก 2 ปีหรือการลงโทษไว้มีกำหนด 1 ปี (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

17.5 ตีมสุราจนมีเมาพูดจาดูหมิ่นเจ้าหน้าที่อื่นจึงถูกจับกุมคดีอาญาศาลลงโทษจำคุก 1 ปีแต่รอการลงอาญาการถูกดำเนินคดีไม่รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)

- 17.6 ไม่อยู่ในความช่วยเหลือหรือแสดงความรับผิดชอบ กรณีสุนัขซึ่งเลี้ยงไว้ในบ้านพักเป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัดผู้อื่นได้รับบาดเจ็บ และเดินทางไปตามจังหวัด โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)
- 17.7 ไม่นำผ้าป่าไปถวายตามกำหนดนิตหมายชาวบ้าน และวัดต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเตรียมการต่อมาได้นำเงินไปถวายวัด และخذใช้ค่าอาหารแล้ว (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)
- 17.8 ใส่ความเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งไม่เป็นความจริง (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)
- 17.9 แย่งปันโดยกอดปล้ำกันบนรถโดยสาร เป็นเหตุให้อาวุธปืนลั่นถูกผู้โดยสาร 3 คนได้รับบาดเจ็บพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง (โทษลดขั้นเงินเดือน 2 ขั้น)
- 17.10 เก็บของตกได้นำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว โดยมีได้มีการสืบหาตัวผู้เป็นเจ้าของ (โทษลดขั้นเงินเดือน 2 ขั้น)
- 17.11 ตีมีสุรางจนมีอาการมีนเมา ส่งเสียงดังรบกวนผู้เข้าอบรมคนอื่น ผู้บังคับบัญชาเคยกล่าวตักเตือนอยู่เสมอ แต่ไม่ปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น (โทษภาคทัณฑ์)
- 17.12 มีนเมาสุรามาปฏิบัติราชการเดือนละ 1 – 2 ครั้ง ก่อความรำคาญแก่เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชาเคยกล่าวตักเตือนก็ไม่เชื่อฟัง (โทษภาคทัณฑ์)
- 17.13 ระหว่างอบรมได้หนีบสุราออกมาดื่มในห้องอบรม ส่งเสียงรบกวนผู้อื่น (โทษภาคทัณฑ์)
- 17.14 มาปฏิบัติราชการในลักษณะเมาสุราครองสติไม่อยู่ส่งเสียงดังแสดงจวก้าวร้าวหยาบคายต่อเพื่อนร่วมงานจนเป็นที่รำคาญ (โทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 1 เดือน)
- 17.15 ดิตพันหญิงอื่นที่มีใช้ภรรยาโดยไม่กลับไปเยี่ยมภรรยามีปากเสียงทะเลาะเบาะแว้งกับภรรยาเป็นประจำ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 1 เดือน)
- 17.16 ตีมีสุราก่อนเข้ารายงานตัวมีอาการมีนเมา ยืนโงนเงน ทรงตัวไม่ค่อยอยู่ และกล่าวว่าเมานี้ทุกวันแต่งงานไม่เสีย (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 17.17 ตีมีสุรามาปฏิบัติราชการเป็นประจำ และทอดทิ้งงานไปตีมีสุร่าบ่อยครั้ง (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)
- 17.18 ตีมีสุราและพูดสนับสนุนให้พนักงานขับรถยนต์ขับรถเร็วขึ้น ร่วมกับพนักงานขับรถยนต์ของสำนักงานฯ ออกไปทำธุระส่วนตัวโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้บังคับบัญชา (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 เดือน)
- 17.19 ตีมีสุรางจนมีนเมาทุจริตกางเกงจนถึงห้องน้ำทำให้ข้าราชการหญิงเห็นอวัยวะ (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)
- 17.20 ไม่ชำระหนี้กู้ยืมให้บุคคลภายนอก ตามที่ผู้บังคับบัญชาสั่งต่อมาที่สาวได้ชำระหนี้แทน (โทษภาคทัณฑ์)

- 17.21 ไม่ชำระหนี้กู้ยืมตามคำสั่งศาลถูกร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาจึงยินยอมชำระหนี้ (โทษภาคทัณฑ์)
- 17.22 ไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษาตามสัญญาประนีประนอมยอมความ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 17.23 มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวจนถูกรายร้องเรียน ต่อมาได้หย่าขาดกับภรรยาแล้ว (โทษภาคทัณฑ์)
- 17.24 มีความสัมพันธ์สนธิสนมใกล้ชิดกับข้าราชการ ซึ่งมีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ผู้บังคับบัญชาว่ากล่าวตักเตือนหลายครั้งก็ไม่เชื่อฟัง (โทษภาคทัณฑ์)
- 17.25 ไปมาหาสู่เพื่อนร่วมงาน ซึ่งเป็นหญิงทั้งเวลากลางวันและกลางคืนในลักษณะสองต่อสอง จนกระทั่งภรรยาเกิดความหึงหวง และทะเลาะวิวาทกัน (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 1 เดือน)
- 17.26 ทิ้งภรรยาไปอยู่กินกับหญิงอื่นจนมีบุตร (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 17.27 จดทะเบียนสมรสซ้อน (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 17.28 อยู่กินร่วมกันฉันสามีภรรยากับชายอื่นซึ่งมีภรรยาแล้ว (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 17.29 เมื่อมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอื่น 2 คน กลับไม่ดูแลเอาใจใส่และทำร้ายร่างกาย ภรรยาตนเองจนถูกดำเนินคดี (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)
- 17.30 ทะเลาะวิวาท ตบตีกับภรรยาชายที่ตนชอบ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 1 เดือน)
- 17.31 อยู่กินกันฉันสามีภรรยา กับหญิงอื่นโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสเมื่อหญิงตั้งครรภ์กลับทอดทิ้ง และให้ไปทำแท้ง (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 3 เดือน)
- 17.32 มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอื่นโดยแต่งงานและอยู่ร่วมกัน 3-4 เดือน (โทษตัดเงินเดือน 3 เดือน)
- 17.33 มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับหญิงอื่นจนกระทั่งมีบุตรด้วยกันเป็นเหตุให้ภรรยาร้องเรียน เนื่องจากไม่อุปการะเลี้ยงดูบุตรและภรรยา (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)
- 17.34 จดทะเบียนสมรสซ้อนศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกแต่รอลงอาญา (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)
- 17.35 มีภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายและบุตรแล้ว แต่มีความสัมพันธ์สนธิสนมกับข้าราชการหญิง เกินปกติ และปฏิบัติต่อตนเสมอเป็นสามีภรรยาเห็นเหตุให้บุคคลอื่นเข้าใจผิด (โทษลดขั้นเงินเดือน 1 ขั้น)

17.36 จับมือถือแขนหญิงสาวขณะนั่งคุยกันสองต่อสองที่ระเบียงบ้านของหญิงผู้นั้นผิดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่นนั้น (โทษภาคทัณฑ์)

17.37 เสพสุราจนมึนเมากระทำลามลามน้องสาวของเพื่อน โดยการจับมือโอบกอดภายหลังยอมชดใช้ค่าเสียหาย (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 2 เดือน)

17.38 เมาสุราจนครองสติไม่ได้โอบกอดภรรยาผู้อื่นจนถูกขับไล่ออกจากบ้าน (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

17.39 ปลอมลายมือชื่อผู้บังคับบัญชารับรองการกู้เงินฉุกเฉินของตนจากสหกรณ์ (โทษตัดเงินเดือน 10% เป็นเวลา 4 เดือน)

ลักษณะแห่งความผิดวินัยร้ายแรง ได้แก่ฐานความผิดดังต่อไปนี้

1. ฐานความผิด“ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ”

1.1 มีหน้าที่ทำบัญชี และรายงานต่างๆ พร้อมทำหน้าที่นำเงินรายได้แผ่นดินส่งคลังด้วยแล้วทำการยกยอดเงินรายได้แผ่นดินเป็นประโยชน์ส่วนตน (โทษไล่ออก)

1.2 ทำการยกยอดเงินค่าสาธารณูปโภคและค่าใช้จ่ายเป็นประโยชน์ส่วนตน (โทษไล่ออก)

1.3 จ่ายเงินคืนภาษีอากรต่างๆ ที่มีหนี้ภาษีอากรค้าง (โทษปลดออก)

1.4 ร่วมมือกับบุคคลภายนอกปลอมใบกำกับภาษี (โทษไล่ออก)

1.5 มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ซึ่งปลอมใบกำกับภาษีด้วยการรับรองผลการตรวจปฏิบัติการสอบยันหรือตรวจคืนว่าถูกต้องทั้งๆ ที่มิได้มีการประกอบกิจการจริง (โทษไล่ออก)

1.6 มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก ซึ่งปลอมใบกำกับภาษีด้วยการเป็นผู้แทนหรือพาไปพบเจ้าพนักงานประเมิน (โทษไล่ออก)

1.7 ออกใบเสร็จรับเงินให้ผู้เสียภาษีแล้ว ต่อมาทำใบเสร็จรับเงินเสียโดยไม่มีการออกใบเสร็จรับเงินฉบับใหม่แทนส่วนแบบแสดงรายการได้ส่งหน่วยเหนือบันทึกข้อมูลตามปกติ(โทษไล่ออก)

1.8 นำเงินส่งคลังเกินกำหนด 3 ครั้ง โดยแต่ละครั้งไม่ได้มอบเงินให้กรมการเก็บรักษาเงินนำไปเก็บในตู้निรภัยของอำเภอ (โทษปลดออก)

1.9 นำเงินรายได้แผ่นดินไปหมุนใช้ (โทษไล่ออก)

1.10 รับเงินจากที่ดินอำเภอแต่ไม่ออกใบเสร็จรับเงิน (โทษปลดออก)

1.11 ไม่นำเงินส่งคลังจังหวัดในวันที่ยื่นรายการ เนื่องจากนำไปใช้ส่วนตัวก่อนภายหลังจึงได้นำส่งโดยแก้วันที่ในใบนำส่ง (โทษปลดออก)

1.12 เบียดบังเงินหมวดค่าใช้จ่ายเอาไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัวแล้วปลอมแปลงแก้ไขเอกสารการเงินของทางราชการนอกจากนี้ได้ยกยอดเงินเดือน และค่าเช่าบ้านของราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว (โทษไล่ออก)

- 1.13 ไม่นำเงินฝากคลังตามระเบียบภายหลังเป็นเวลาหลายเดือน สตง.ตรวจพบจึงได้นำเงินฝากคลังจังหวัด (โทษปลดออก)
- 1.14 หักเงินค่าจ้างซึ่งจะต้องจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างแล้วนำไปใช้เป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษปลดออก)
- 1.15 นำเอกสารซึ่งเป็นคำตอบข้อสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อน และแต่งตั้งข้าราชการไปแจกจ่ายให้ผู้เข้าสอบบางคนเพื่อช่วยเหลือให้สอบได้ (โทษปลดออก)
- 1.16 เรียกและรับเงินค่าธรรมเนียมแล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษปลดออก)
- 1.17 เก็บเงินค่าผ่อนชำระตามโครงการเพื่อสวัสดิการแล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษปลดออก)
- 1.18 นำเงินฉาบปกปิดงูสโครกและเงินเดือนเจ้าหน้าที่ไปชำระหนี้ส่วนตัวก่อนภายหลังได้นำเงินทั้งหมดมาคืนแก่ทางราชการแล้ว (โทษไล่ออก)
- 1.19 วางฎีกาเบิกจ่ายเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการ และลูกจ้างชั่วคราวเบิกเงินเพิ่มค่าครองชีพและเงินช่วยเหลือบุตรสูงกว่าหลักฐานแก้ไขยอดเงินและสำเนาใบเสร็จรับเงินและนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวต่อมาได้นำเงินมาส่งใช้คืน (โทษไล่ออก)
- 1.20 ออกใบเสร็จรับเงินโดยต้นฉบับและสำเนาใบเสร็จรับเงินมีรายการและจำนวนเงินไม่ตรงกันต่อมาได้خذใช้คืนให้แก่ทางราชการ (โทษไล่ออก)
- 1.21 รับเงินค่าธรรมเนียมไว้แล้วไม่ยอมออกใบเสร็จรับเงินและไม่นำไปชำระให้เงินค่าธรรมเนียมก็ไม่คืนให้ (โทษไล่ออก)
- 1.22 จัดทำใบตรวจรับพัสดุแล้วนำเงินจ่ายค่าพัสดุไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษไล่ออก)
- 1.23 ลักตัวแลกเงินซึ่งชำระแก่ทางราชการแล้วนำไปรับเงินเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษไล่ออก)
- 1.24 เรียกร้องเงินโดยอ้างว่าเป็นค่าดำเนินการจนกระทั่งมีการร้องเรียนจึงคืนให้ (โทษไล่ออก)
- 1.25 ได้รับเงินรายได้แผ่นดินแล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัวศาลพิพากษาลงโทษจำคุก 2 ปี 6 เดือน (โทษไล่ออก)
- 1.26 เบิกเงินค่าธรรมเนียมแล้วนำไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษไล่ออก)
- 1.27 เบิกจ่ายเงินทั้งที่ลูกจ้างมาทำงานไม่ครบตามจำนวนวันที่เบิกแล้วนำเงินส่วนเกินไปเป็นประโยชน์ส่วนตัว (โทษไล่ออก)
- 1.28 เปลี่ยนแปลงแก้ไขข้อความในเช็คให้ตนเป็นผู้รับเงิน (โทษไล่ออก)
- 1.29 แก้ไขและปลอมแปลงเช็คให้ตนเป็นผู้รับเงินแล้วโอนเข้าบัญชีเงินฝากของตน (โทษไล่ออก)

2. ฐานความผิด “ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง” เช่น

2.1 ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งให้ย้ายไปดำรงตำแหน่ง ณ ที่แห่งอื่นทำให้ขาดเจ้าหน้าที่รับผิดชอบ เสียระบบการปกครองบังคับบัญชา และก่อให้เกิดความเสียหายในการบริหารราชการอย่างร้ายแรง (โทษไล่ออก)

3. ฐานความผิด “รายงานเท็จเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง” เช่น

3.1 ไม่ส่งหมายเรียกแล้วรายงานว่ามีไปส่งแล้วเห็นเหตุให้เสียหายแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณา คดีถือว่าเป็นความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง (โทษให้ออก)

3.2 จัดทำคำขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านและใบเบิกเงินค่าเช่าบ้าน โดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จและใช้เอกสารที่จัดทำขึ้นเองเพื่อความสะดวกในการเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการ (โทษไล่ออก)

4. ฐานความผิด “ละทิ้งหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง” เช่น

4.1 ไม่ได้ยื่นใบลาออกตามระเบียบทางราชการ จึงไม่พิจารณาการลาออกเมื่อปรากฏว่าไม่มาปฏิบัติราชการอีกเลยจึงเป็นละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควรและจงใจ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ (โทษปลดออก)

4.2 ขาดราชการแล้วไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย โดยไม่ได้ส่งใบลาหรือแจ้งเหตุผลให้ผู้บังคับบัญชาทราบแต่อย่างใด (โทษไล่ออก)

4.3 ลาศึกษาต่อเมื่อพ้นสภาพนักศึกษาแล้ว ไม่รีบกลับมารายงานตัวเพื่อเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ (โทษไล่ออก)

4.4 ลาพักผ่อนแล้วไม่กลับมาปฏิบัติราชการอีกเลย ต่อมาได้โทรเลขแจ้งขอลาออกจากราชการ (โทษไล่ออก)

4.5 ส่งจดหมายขอลาออกจากราชการ โดยไม่จัดทำใบลาตามที่ทางราชการกำหนดผู้บังคับบัญชา จึงไม่พิจารณาอนุญาต (โทษไล่ออก)

4.6 ไม่ปฏิบัติงานตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา และไม่กลับมารายงานตัวแต่อย่างใด (โทษไล่ออก)

4.7 ขออนุญาตออกไปค้างคืนนอกสถานฝึกอบรมแล้วไม่กลับเข้ารับการอบรมอีกครั้ง

กำหนดการฝึกอบรมแล้ว ก็ยังไม่กลับปำรายงานตัวเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการอีก (โทษไล่ออก)

4.8 ใช้อาวุธปืนยิงเจ้าหน้าที่อื่นได้รับบาดเจ็บ และหลบหนีไปไม่กลับมาปฏิบัติหน้าที่ราชการอีกเลย (โทษไล่ออก)

5. ฐานความผิด “ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง” เช่น

5.1 ทุจริตในการสอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น (โทษให้ออก)

5.2 กระทำผิดฐานยกยอกทรัพย์สินได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก 1 ปี 6 เดือน (โทษไล่ออก)

- 5.3 ถูกจับกุมพร้อมของกลางธนบัตรดอลลาร์ปลอม (โทษไล่ออก)
- 5.4 ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกในฐานกรรโชกทรัพย์(โทษไล่ออก)
- 5.5 เสพสุราในเวลาปฏิบัติราชการ เป็นเหตุให้มีอาการมึนเมาจนไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ (โทษให้ออก)
- 5.6 เบิกค่ารถยนต์บรรทุกทุกสัปดาห์ และสิ่งของใบการเดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ที่ข้อเท็จจริงมิได้มีการจ้างรถยนต์บรรทุกอย่างใดแต่ได้ขอใบเสร็จรับเงินจากเอกสารมาประกอบการเบิกเงิน (โทษไล่ออก)
- 5.7 เบิกค่าเช่าบ้านทั้งที่ไม่ได้พักอาศัยและชำระค่าเช่าจริง นอกจากนี้ได้เขียนรายงานการเดินทางไปประชุมอันเป็นเท็จเพื่อขอเบิกเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าพาหนะในการเดินทาง (โทษให้ออก)
- 5.8 หลอกลวงราษฎรว่าสามารถฝากบุตรหลานเข้าทำงานได้ แล้วเรียกเงินค่าฝากเข้าทำงาน (โทษไล่ออก)
- 5.9 อ้างว่าจะช่วยเหลือให้สอบบรรจุเป็นลูกจ้างประจำ เพื่อหลอกลวงเอาเงินจากผู้เข้าสอบหากไม่สามารถช่วยเหลือได้จะคืนเงินให้ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดสอบได้จึงคืนเงินให้ (โทษปลดออก)
- 5.10 เรียกร้องโดยหลอกลวงว่าจะช่วยให้เข้าทำงาน (โทษปลดออก)
- 5.11 แอบอ้างและจัดทำเอกสารหนังสือประกาศรับสมัครบุคคลเข้าทำงานเป็นเท็จ โดยเรียกและรับเงินจากผู้สมัครเป็นค่าตอบแทน (โทษไล่ออก)
- 5.12 หลอกลวงเอาเงินโดยสัญญาว่าจะช่วยให้สอบบรรจุเป็นการโรงได้ โดยทำสัญญากู้ยืมไว้เป็นประกัน (โทษไล่ออก)
- 5.13 เรียกร้องและรับโดยอ้างว่าจะช่วยเหลือให้สอบแข่งขันเข้ารับราชการได้ (โทษไล่ออก)
- 5.14 แอบลักลอบได้เสียกับภรรยาของเพื่อนข้าราชการ (โทษให้ออก)
- 5.15 สนทนินทมนและไปมาหาสู่กับภรรยาของเพื่อนข้าราชการทั้งกลางวันกลางคืนในที่สุดเพื่อนข้าราชการได้บันทึกตกลงยินยอมยกภรรยาให้ (โทษให้ออก)
- 5.16 ลักลอบได้เสียกันทั้งที่ต่างฝ่ายมีคู่สมรสและมีบุตรอยู่แล้ว (โทษให้ออก)
- 5.17 มีบุตรและสามีแล้วไปมีสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อื่นและอยู่กินด้วยกันจนมีบุตรจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายอิสลาม (โทษปลดออก)
- 5.18 มีภรรยาและมีบุตรแล้วหลอกลวงหญิงอื่นเป็นภรรยาจนมีบุตรด้วยกันแล้วกลับทอดทิ้งนอกจากนี้ยังหลอกลวงให้หญิงนั้นลงนามยินยอมให้ตนมีกรรมสิทธิ์ในสิ่งหามิทรัพย์สินหลังจากนั้นได้ฟ้องขับไล่หญิงนั้น (โทษไล่ออก)
- 5.19 มีผีนไว้ในครอบครองและใช้เสพศาลพิพากษาลงโทษจำคุกแต่รอลงอาญา (โทษไล่ออก)

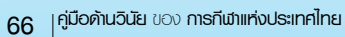
- 5.20 มีกัญชาไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายศาลพิพากษาลงโทษจำคุก (โทษปล่อย)
- 5.21 ถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุมข้อหาเมียเสพติดประเภทเฮโรอีนไว้ในครอบครอง (โทษปล่อย)
- 5.22 ใช้อุบายหลอกลวงและปลุกปล้ำนักศึกษา ซึ่งเคยฝึกงานเกิดการต่อสู้ขัดขืนจนนักศึกษาคนดังกล่าวได้รับบาดเจ็บ (โทษปล่อย)
- 5.23 พยายามทุจริตในการสอบโดยลักลอบนำเอกสารเกี่ยวกับวิชาที่เข้าสอบเข้าไปในห้องสอบ (โทษปล่อย)
- 5.24 คัดลอกข้อความในเอกสารที่ลักลอบนำเข้าไปในห้องสอบลงในกระดาษคำตอบ (โทษปล่อย)
- 5.25 ปลอมลายมือชื่อเพื่อนข้าราชการ เพื่อขอกู้เงินฉุกเฉินจากสหกรณ์และรับเงินไปในฐานะผู้รับมอบอำนาจ (โทษปล่อย)
- 5.26 ปลอมลายมือชื่อเจ้าหน้าที่อื่น และกรรยาในฐานะผู้ค้าประกันและผู้ให้ความยินยอมกับปลอมลายมือชื่อพยานเพื่อใช้ประกอบการกู้เงินจากสหกรณ์ (โทษให้ออก)
- 5.27 ปลอมสมุดคู่ฝากบัญชีเงินฝากธนาคาร เพื่อไปแสดงประกอบหลักฐานการขอหนังสือผ่านแดนเข้าไปประเทศอื่นศาลพิพากษาจำคุก 1 ปี (โทษปลดออก)
- 5.28 ลักเซ็คปลอมลายมือชื่อนำไปเบิกเงินที่ธนาคาร (โทษปลดออก)
- 5.29 ถูกศาลพิพากษาให้จำคุกในความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติโดยมิชอบ (โทษปล่อย)
- 5.30 ถูกศาลพิพากษาให้จำคุกในข้อหาฉ้อโกงและปลอม และเครื่องมือสำหรับปลอมแปลงแสตมป์รัฐบาลไว้ในครอบครอง (โทษให้ออก)
- 5.31 ถูกศาลพิพากษาให้จำคุกกรณีใช้อาวุธปืนยิงกรรยาถึงแก่ความตายโดยเจตนา (โทษปล่อย)
- 5.32 ถูกศาลพิพากษาให้ลงโทษจำคุกในข้อหาพยายามลักทรัพย์ของทางราชการ (โทษปล่อย)
- 5.33 ถูกจับกุมพร้อมของกลางเป็นเฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย (โทษปล่อย)
- 5.34 ใช้อาวุธปืนยิงข้าราชการอื่นได้รับบาดเจ็บสาหัสกรรยาและบุตรข้าราชการดังกล่าวถึงแก่ความตายด้วย (โทษปล่อย)
- 5.35 ถูกศาลพิพากษาจำคุกในข้อหาฉ้อโกงเฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย (โทษปล่อย)
- 5.36 เข้าร่วมเล่นการพนันและมีหนี้สินที่เกิดจากการเล่นการพนันและมีหนี้สินจนต้องขาดราชการบ่อย (โทษให้ออก)

5.37 ชักชวนข้าราชการร่วมเล่นแชร์ และเกิดปัญหาจนต้องยกเลิกวงแชร์โดยไม่คืนเงินที่รับไปแก่สมาชิกวงแชร์ (โทษให้ออก)

5.38 ใช้หนังสือเดินทางปลอมเดินทางออกนอกราชอาณาจักร (โทษปลดออก)

5.39 เรียกและรับเงินเพื่อเป็นค่าวิ่งเต้นช่วยคดีจนกระทั่งถูกร้องเรียนจึงนำเงินมาคืนจนครบ (โทษปลดออก)

งานจริยธรรมและวินัย
กองบริหารทรัพยากรบุคคล กกท.
ฝ่ายทรัพยากรบุคคล
การกีฬาแห่งประเทศไทย

งานริเริ่มและวินัย
กองบริหารทรัพยากรบุคคล กก.
ฝ่ายทรัพยากรบุคคล
การกีฬาแห่งประเทศไทย

